

pátek 9. července 2010

zdarma • strana / page 1

Program na zítřek
Tomorrow's programme

strana / page 6, 7, 8

Dva z poroty: Mirjana Karanović
a Lee Chang-dong

strana / page 2

8.
den

Mira Furlan: Hvězda
Ztracených i Opuštěných

strana / page 3

DIVÁČKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 45. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

Ten film si dlužím

Autor *Morgiany*, *Upíra z Feratu*, *Panny a netvora* a *Spalovače mrtvol* si chce užívat života

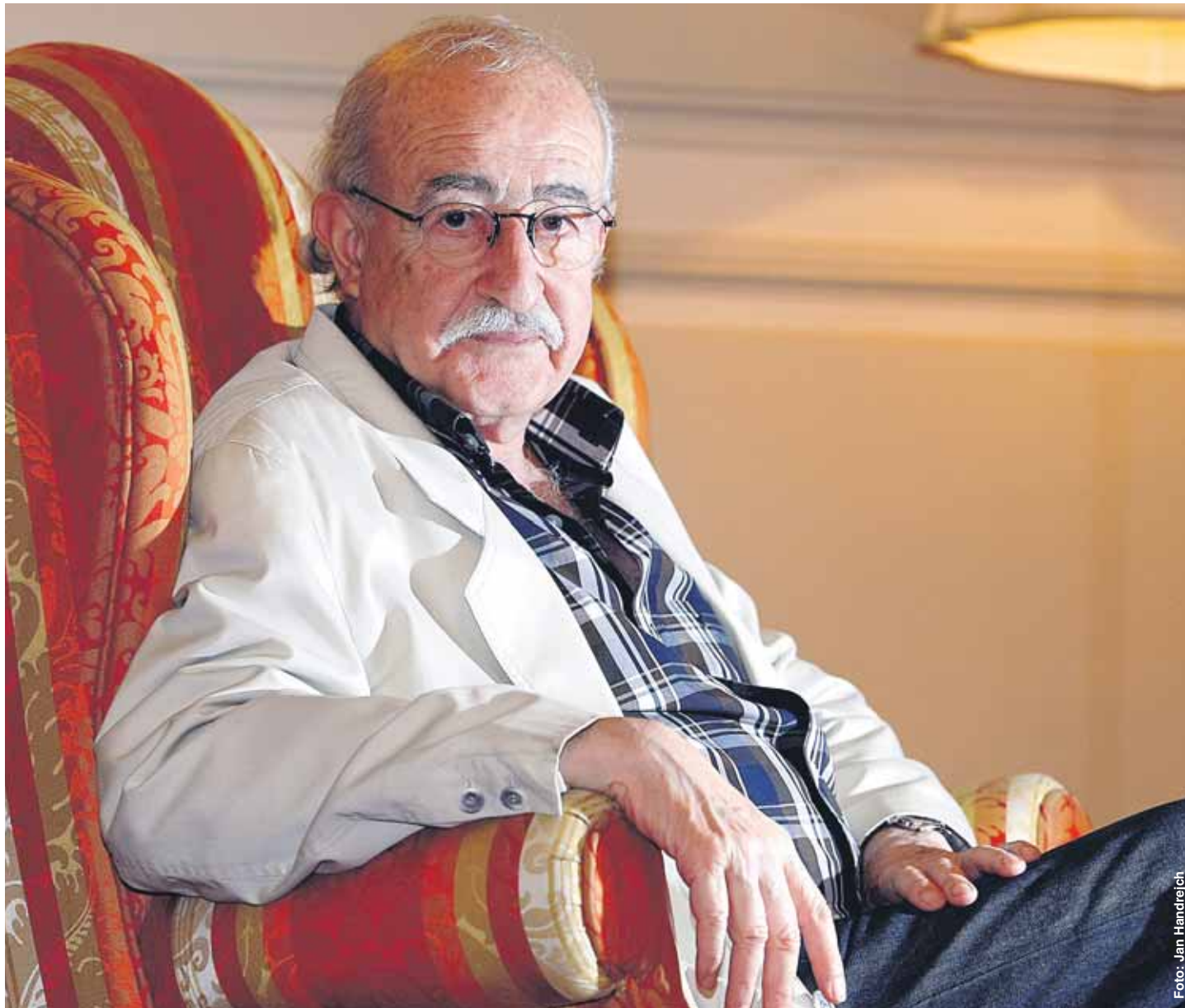

Foto: Jan Handrejch

Režisér Juraj Herz získal v lednu za svůj nový film *Habermannův mlýn* prestižní Bavorskou filmovou cenu za režii. Z *Varů si odveze glóbus*.

„Nechystám se do hrobu. Budu točit filmy, dělat divadlo, jezdit po světě, dobře jíst, pít a mít se fajn se svou přítelkyní,“ reaguje **JURAJ HERZ** na zprávu, že ve Varech obdrží Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. Cenu převezme dnes v 17:00 v Městském divadle před projekcí svého filmu *Petrolejové lampy*.

Veronika Bednářová

■ Půjдете se na *Petrolejové lampy* podívat?

Na své staré filmy se nedívám. Ale Honza Hrušínský mě loni přesvědčil, abych v Divadle Na Jezerce film zrežiroval jako plnokrevné divadlo. Myslím, že se mi to povedlo. Bára Hrzánová a Radek Holub jsou pro mě v divadle stejně zásadní, jako byli ve filmu Iva Janžurová a Petr Čepek.

■ Nebylo tehdy obsazení Ivy Janžurové riskantní? Do té doby ji všichni brali hlavně jako komičku.

Ona byla kominda, ale já ji do vážné role obsadil už ve svém debutu *Znamení raka* v roce 1967. Ten film je zajímavý tím, že mi tam vystihli všechny erotické scény, ale pak to koupil italský producent Carlo Ponti a tvrdohlavě je chtěl zase zpátky. Tak jsem jel do Říma ty scény znovu natočit, se všemi herci. Ale k Ivě: komedianti

jsou z devadesáti devíti procent výborní dramatičtí herci, opačně tomu tak nebývá. Výjimkou je Rudolf Hrušínský, za kterým jsem chodil každý večer na Václaváku ke Koruně do pivnice, kde seděl s kamarády, a obtěžoval ho, aby mi hrál ve *Spalovači mrtvol*.

■ A jak se v *Petrolejových lampách* objevil Petr Čepek?

To byl zvláštní, uzavřený, depresivní člověk, kterého jsem měl moc rád. V *Lampách* hrál proto, že jsme se jednou bavili na baru. Pak jsem

pracujících“, a tak jsem jel do Brna. Tam jsem mezi studenty herectví našel Dášu. Pozval jsem ji na kafe a byla tak úžasná, že jsem nevěděl, kterou z rolí v *Holkách* jí dát dřív. Pak mi hrála v šesti filmech.

■ Ve vašem posledním filmu *Habermannův mlýn*, který ovšem ve Varech neuvidíme, protože má premiéru až v září, zase hraje Ben Becker, enfant terrible německé kinematografie. Taký jste se spřátelili?

No jo, Ben. Velmi svérázný herec, úplně výjimečný. Předstíral, nebo možná ani nepředstíral, že spí se svou sestrou, chodil pozdě, vždy v bílém smokingu. Jednou přišel v Praze do hotelu Intercontinental v esesácké čepici a hajloval; zrovna tam byla konference o antisemitismu, takže z toho byl skandál. Na druhou stranu mi během natáčení tajně nosil panáky v čaji; v Německu se při natáčení nesmí pít. Když jsme se loučili, promočil mi košili, jak plakal.

■ Je pravda, že neděláte herecké zkoušky?

Kamerovky nemám rád. Nikdy nejsou průkazné. Všechno dělám podle citu, instinktu. S hercem si jenom povídám, a buď jsme na jedné lajně, nebo ne.

■ Stále ještě chcete natočit film o desetiletém klukovi, který jde do koncentračního tábora? Asi bude těžké najít hlavního představitele.

Tak daleko ještě ani nejsme. Filmová povídka se jmenuje *Silent Tap Dance*, *Tichý step*. Naučil jsem se totiž v koncentráku stepovat, ale tiše, pod stolem. Námět jsem napsal se slovenským autorem Fedorem Mosnákem, který žije v Německu. Oslovil jsem už producenty z Německa, Itálie, USA, Česka – a každý se polekal. Říkají mi, že jsem se zbláznil – jak prý můžu dělat černou komedii z koncentráku?

■ A jak můžete dělat černou komedii z koncentráku?

Víte, proč tady sedím a můžu přebírat ceny? Dali nás na rampu, že jedeme do Osvětí. Bylo jasné, co to znamená, už byl konec války, měli jsme informace. A najednou nám dali kus chleba a nahnali nás zpátky do vagonu do Ravensbrücku. Po válce jsem se dozvěděl, že za celou válku se stalo jen jednou, že v Osvětí došel plyn, a oni tak nemohli přijímat další lidi. Byl to ten týden, kdy jsem tam měl přijet já. A tak mám pocit, že si ten film dlužím. ■

ENGLISH PAGES

Interview with *The Company Men* director John Wells

Page 1

Crystal Globe recipient Juraj Herz

Page 3

Midnight gore-meister Brian Trenchard-Smith

Page 4

HLEDÁ SE KUKY!

Foto: Jan Handrejch

Včera Kuky sekal latinu a skákal s kamzíkem po skalách nad Kolonádou. Jeho výlet do přírody však netrval dlouho. Už v sedm ráno ho před případným zraněním zachránil devatenáctiletý Jirka Novák ze Sokolova. „Okolo sedmé jsem se dostal k *Festivalovému deníku*, zamířil k počítači a vygoogloval si to podivné slovo Rupicapra rupicapra. Dozvěděl jsem se, že to znamená kamzík horský. A protože Vary dobře znám, okamžitě mě napadlo, že by se Kuky mohl ukrývat u Jeleního skoku. Hned jsem požádal kamaráda, u kterého tady v průběhu festivalu bydlím, aby mi půjčil kolo. Cestou jsem potkal pěkných pár lidí směřujících ke kamzíkovu, ale všechny jsem je předjel. Snad jsem tedy Kukyho nezískal podvodem... Ale v článku nebyla ani zmínka o tom, že by se při hledání nesmělo použít kolo!“ brání se Jirka, který Kukyho po návratu z festivalu věnuje své devítileté sestře Aničce. „Na rozdíl ode mě ten film viděla a do Kukyho se zamilovala. Zblázní se radostí,“ svěřil se *Festivalovému deníku*. Ten mezitím zjistil, že **POSLEDNÍ Kuky** se vydal k Thermalu hrát si s dětmi. Cestou se však zamotal do igelitového pytlíku a začal se topit. Zachraňte Kukyho! ■

Dnešní přidané projekce

22:30 *Teenage Paparazzo*
Městské divadlo, kód 8D5
13:00 *Katka*
Kongresový sál, kód 834

NA CO PUDEM

Marta Marinová,
herečka divadla Sklep

S Lenkou se chystáme na film *Nebe, peklo* (dnes 12:30 v Kinosále B), což je český dokument od režiséra Davida Čálka. Měla by to být psychologická sonda do života několika lidí, kteří mají zajímavý koníček – sado maso. A pak půjdeme na bratry Coeny, na film *Seriózní muž* (dnes v 16:30 v Puppě), protože to mi přijde jako sázka na jistotu a kvalitu.

Lenka Andelová,
herečka divadla Sklep

Uvažovala jsem o tom, že se půjdu podívat na Michalkovův film *Unavení sluncem 2: Exodus* (dnes v 21:00 ve Velkém sále), protože první snímek byl úžasný. Mám trochu strach, že to bude drsnější, protože se děj odehrává za druhé světové války. Předtím plánujeme alespoň nějaký soutěžní film. Vybraly jsme si balkánský film *Zůstane to mezi námi* (dnes v 10:00 v Espace Dorleans), protože jsem se dočetla, že tam je i černější humor, což nám naprosto vyhovuje.

Tereza Kučerová,
herečka divadla Sklep

V právě poledne se chystám na snímek letošního oblíbeného dua Powell–Presburger z roku 1943 *Život a smrt plukovníka Blimba* (v Malém sále). Od svých festivalových začátků mám nejlepší vzpomínky na filmy v Kině Čas. Někdy náhodou tam dávají vážně dobré kousky, které pak zpravidla nemáte šanci už nikdy vidět. Takže tam taky zamířím.

Foto: Milan Maláček

HLAVNÍ POROTA

LEE CHANG-DONG JE VE VARECH UŽ POTŘETÍ

Turista,
co nemohl spát

Televizi sice nemá rád, ale k jeho poslednímu filmu *Poezie* ho inspiroval právě televizní pořad. Snímek můžete zhlédnout v rámci sekce Otevřené oči a spisovatele, dramatika a hlavně filmaře **LEE CHANG-DONGA** zase potkat na projekcích soutěžních filmů. Je totiž letos ve Varech jako porotce.

Zbyněk Vlasák

Lee Chang-dong má doma ceny z Cannes, Benátek i Karlových Varů a je čelním představitelem stále osobitější a silnější jihokorejské kinematografie, která dobývá nejen Asii, ale sbírá vavříny i v Evropě. Mimochodem je to právě Lee Chang-dong, o kterém mluvil legendární francouzský filmový kritik **Michel Ciment** při své návštěvě Varů s největším respektem.

„My Korejci se na filmařinu hodíme. Máme přetlak energie a dokážeme ji napřít tvůrčím smě-

rem,“ říká režisér o mentalitě svého národa. Ale i v Koreji se najdou kopírovači amerických trendů a kina plná hollywoodských běčků. „To je celosvětový trend, dávat přednost zábavě před uměním. A americké vzory se kopírují prostě proto, že je jednodušší jít cestou, kterou už někdo prošel.“

Proto má Lee Chang-dong rád festivaly. Objíždí jich hodně, ve Varech je potřetí, letos v hlavní porotě. Na soutěžní filmy se těší a odpovědnosti se nebojí. „Jako klasický divák čekám, zda mě dění na plátně polapí. V porotě je řada skvělých lidí, debaty budou zajímavé a myslím, že není šance, že bychom vybrali špatně.“

Klobouky
v drsném světě

Lee Chang-dong přivezl také svůj poslední film. Jmenuje se *Poezie (Shi)* a získal v Cannes cenu za scénář. Vypráví o šedesátileté ženě (v podání Yun Jung-hee), která miluje klobouky a ráda by se naučila

psát básně. I když je svět okolo docela drsný.

Námět společně s názvem napadl režiséra během výletu po Japonsku. „Díval jsem se v noci na televizi a dávali tam program pro turisty, co nemohou spát. Samá uklidňující hudba, rybáři, feka... A najednou mi to nějak naskočilo,“ vypráví Lee Chang-dong, který je jinak odpůrcem a kritikem televize. „Víte, skutečná poezie není o tom, že sednete a napíšete pár veršů. Spíš o tom, jakým způsobem vnímáte věci okolo vás. Je neviditelná, neuchopitelná, nejde ji přepočítat na peníze. A přitom není křehká, žádá malá květinka. O tom je můj film,“ říká Lee Chang-dong, který se literaturou inspiroval i v tom, jak jsou jednotlivé scény jeho snímku postaveny. „Zkoumal jsem, jak daleko můžu dojít.“

V Asii mají básně radši

Natočit film jako báseň je jistě odvážné. „Když jsem o svém nápadu řekl hned po oné japonské noci známému, začal mě přesvědčovat, jak je to lehkomyslné. Že mi mé úspěchy stoupou do hlavy a že nevím, co dělám.“

Nebylo jednoduché si prosadit svou, přestože v Asii má poezie jako žánr podstatně silnější postavení než v Evropě. „Některé sbírky u nás donedávna vycháze-

Foto: Jan Handrejch

Korejce Lee Chang-dong byl taky ministrem kultury své země.

ly ve statistických nákladech. Ale jak se kultura globalizuje, ztrácí i poezie v Asii své výsadní postavení.“

Lee Chang-dong se s tím pokusil něco udělat jako ministr kultury své země. Snažil se také zavést povinné kvóty pro domácí snímky v korejských kinech. Ovšem už když tuhle funkci bral, dala se z jeho vyjádření vyčíst nechuť k politice. „Nechal jsem se přesvědčit,“ přiznává. Po dvou letech raději svlékl úřednické sako a vrátil se k režii. ■

Jak se seznámili

Poprvé jsme se setkali v roce 2000, když přivezl do Karlových Varů svůj film *Bakha Satang (Mentolky)* a odvezl si za něj Velkou cenu poroty. Věděli jsme, že je ve své zemi uznávaným spisovatelem a dramatikem, a tím víc nás okouzila jeho srdečnost. Nezapomněl na náš festival, ani když se o dva roky později stal jihokorejským ministrem kultury. Omlouval se dokonce, že nemůže přijet k uvedení filmu *Oasis*, a plánoval, že se vrátí. A opravdu: jakmile opustil ministerské křeslo a začal znovu točit, přijel v roce 2007 s filmem *Miryang (Skryté paprsky slunce)*. Moc mě potěšilo, když mě Lee Chang-dong nedávno v Cannes poznal a slíbil, že přijme pozvání do mezinárodní poroty a uvede u nás svůj překrásný film *Poezie*.

Eva Zaoralová, umělecká ředitelka MFF KV

SRBSKÁ FILMOVÁ A DIVADELNÍ HEREČKA MIRJANA KARANOVIĆ:

Nebojím se říct, co si myslím

Členka hlavní poroty **MIRJANA KARANOVIĆ** je úplně stejná jako její filmové postavy: charismatická, houževnatá a temperamentní. Mluví rozvážně a nebojí se přiznat, že herectví je celý její život. Vyučuje je na Bělehradské umělecké akademii a loni se dokonce stala její děkankou.

Barbora Baronová

O roli životní

„Jsem šťastná, že jsem uspěla jako herečka a že jsem mohla přenést svou lásku a vnitřní vášeň do své profese. Herectví je moje poslání, způsob života. Zdrojem jsou mi zkušenosti, kte-

rě sbírám na pódiu, jako porotce nebo při rozhovoru s novináři,“ přiznává Mirjana. „Připadám si jako opravdová tvůrkyň. Nerozděluju práci a soukromí; nejsem herectvím posedlá, prostě se jím jen neustále zabývám. Když přijdu z práce domů, nevypínám, nepřemýšlím nad jinými věcmi. Hraní je nejlepší část mého já.“

O roli herecké

„Proces vytváření postavy je velice složitý. Na začátku nic nevíte, děláte chyby, ztrácíte se, cítíte se bezradná. Pokaždé jsem plná pochybností, vzdávám se herectví a odcházím pracovat na poštu. Ale když sklídím úspěch a uspěju v komunikaci s publikem, pochybnosti zmizí. Je to jen krátký okamžik v porovnání se dny a měsíci utrpení, ale těch deset minut nebo dvě hodiny vyvažují dlouhou dobu strádání.“

O roli balkánské

„Balkánské ženy jsou temperamentní a živé. I já taková jsem,“

směje se Mirjana. „Jsem otevřená, spontánní, vášnivá. A od režiséra očekávám, že mě zvládne. Sice po něm žádám hodně, ale sama taky hodně dávám. Potřebuji lásku. Herectví je emocionálně těžké, a proto by měl režisér zůstat racionální, aby nám hercům pomáhal naše city zvládat. Potřebujeme být milováni. Vždyť náš život závisí na soudu jiných lidí!“

O roli humanitární

Před několika lety získala Mirjana ocenění *Osvajanje slobode* (Získávání svobody) za svou soukro-

mu iniciativu podporující humanitu a demokracii. Angažovala se rovněž v bělehradsko-sarajevském kulturním dialogu – podporovala vzájemnou kulturní výměnu a deset let hrála v divadle v Sarajevu, hlavním městě Bosny

a Hercegoviny. „Bojem za demokracii jsem se začala zabývat na začátku devadesátých let. Rozpad Jugoslávie a válka mě neskutečně zasáhly, všechny ty oběti a nenávisť,“ popisuje důvody své intenzivní humanitární práce Mirjana. ■

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO----- < zde natrhnete **1. VÝBORNÝ**----- < zde natrhnete **2. DOBRÝ**----- < zde natrhnete **3. PRŮMĚRNÝ**----- < zde natrhnete **4. SLABÝ**

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. Ježek / Le herisson	1,13
2. Zvuk hluku / Sound of Noise	1,14
3. Vždy připraven! / Friendship!	1,14
4. Ženy v pokušení / Ženy v pokušení	1,18
5. 80 dnů / 80 dnů	1,19
6. To nejdůležitější / The Be All and End All	1,19
7. Katka / Katka	1,19
8. Kawasakiho růže / Kawasakiho růže	1,26
9. Oddáš nás? / Die Standesbeamtin	1,28
10. Pan Nikdo / Mr. Nobody	1,28

Foto: Milan Malíček

Herečka Mirjana Karanović v dobré společnosti

OSOBNOST DNE

CHORVATSKÁ HEREČKA MIRA FURLAN, PŘEDSTAVITELKA ŽELEZNÉ DANIELLE ROUSSEAU ZE SERIÁLU LOST, JE VE VARECH!

Nejdřív Ztracená – a teď Opuštěná

Fotíme část čtyřladvacetičlenné bosenské delegace ke koprodukčnímu snímku *Opuštění*. Uprostřed skupiny stojí žena, která se po šest let objevovala na americké televizní stanici ABC v jednom z nejsledovanějších a nejlepších seriálů všech dob. Jsme v šoku! Drsná žena džungle Danielle Rousseau přežila let Oceanic 815 a už není Ztracená! Chorvatská hvězda **MIRA FURLAN** se od „těch druhých“ pracovala až na terasu Thermalu.

Foto: Milan Matějek

Mira Furlan: „Trvalo nám s manželem deset let, než jsme se dokázali vrátit do poválečného Dubrovníku. Rány byly příliš hluboké.“

Kateřina Kadlecová

■ Jak se chorvatská herečka dostane do seriálu, jehož díl sleduje jen v USA 16 milionů diváků?

Od konce roku 1991 žiju a pracuji v Los Angeles. Odstěhovala jsem se tam kvůli válce na začátku 90. let. Byla jsem jednou z předních hereček v bývalé Jugoslávii a válečná propaganda se mě pokoušela využít. Odjela jsem s manželem režisérem a čtyřmi kufrů a začala nový život. Hrál jsem v Los Angeles i v New Yorku v divadle, mám na kontě pár nezávislých filmů. A teď se pomalu vracím domů. Natočila jsem na Balkáně *Opuštěné* režiséra Adise Bakrača nebo s Danisem Tanovićem *Cirkus Kolumbia*, který bude zahajovat sarajevský filmový festival. A srbský režisér Goran Marković dostal za *Turné*, kde jsem hrála, cenu za režii v Montrealu.

■ Na české televizní stanici

Nova sledovalo pilotní díl *Ztracených* neuvěřitelných 1,9 milionu diváků a jen u několika málo dílů klesla sledovanost pod milion. Jak se seriál líbil vám?

V průběhu natáčení jsem zažila skvělé okamžiky, ale byla to tvrdá fyzická práce, všechno to prodíráni se lesem a tak. Od té doby si mnohem víc vážím herců v akčních filmech, to mi věřte. Na druhou stranu pro mě byli *Ztracení* dost frustrující, protože jsem nedostala šanci svou postavu rozvinout. Mohla to být úžasná role, ale tyhle seriály jsou tak šílená mašinerie, že to scenáristé prostě nezvládli. Ovšem *Ztracení* jsou pryč, oni ani moje Rousseau už se nikdy nevrátí. Mohla to být krásná zkušenost, ale spíš byla nakonec bolestná – cítila jsem, o kolik víc jsem z role mohla a měla dostat.

■ A co konec seriálu?

Poslední, 121. díl jsem zatím vůbec neviděla. Natáčela jsem v Evropě, a navíc jsem byla dlouho úplně odtržená od seriálu. Oni mi prostě přestali volat. Musela jsem se tedy odtrhnout i psychicky.

■ Jaké byly vztahy mezi představiteli Kate, Jacka, Sawyerera a spol.?

Byla to tak obrovská akce, že jste prostě přišli a zase odešli, na velká přátelství nebyl čas. V předchozím seriálu, ve sci-fi *Babylon 5*, jsem po pět let natáčení patřila mezi hlavní předsta-

vitele, takže jsme se hodně skamarádili a pořád jsme v kontaktu. Ze *Ztracených* mám nejradši Terryho O'Quinna, představitele Johna Locka. Skvěle se s ním povídá. Je to herec s historií, zažil vzlety i pády, měl před *Ztracenými* zajímavou kariéru.

■ Sama jste ve Státech úspěšná, ale jak jste zmínila, postupně se vracíte do Evropy. Co vás motivovalo k tomu, abyste přijala roli v celovečerním debutu Adise Bakrača *Opuštění*, s nímž jste přijeli do Varů?

Chtěla jsem šlepnout točit v Sarajevu, je to jedno z mých nejoblíbenějších míst na světě. Byla jsem žalem bez sebe, když se město na čtyři roky ocitlo v obležení. Jakmile role vychovatelky v sarajevském sirotčinci přišla, okamžitě jsem ji vzala. Sama mám jedenáctiletého syna Marka – málem sem do Varů přijel se mnou – a vím, že děti za tuhle krvavou válku zaplatily nejvíce.

■ Cítíte se v Evropě jako doma?

I tady, ve Varech! Právě jsem přijela z Dubrovníku, kde jsem byla v porotě filmového festivalu, a i tam půl města patří Rusům... Ostatně právě před pár dny dostal na festivale v Dubrovníku váš režisér Jiří Menzel cenu za celoživotní dílo. Pracovala jsem s Jiřím před mnoha lety právě v Dubrovníku, hrála jsem Ofélii v jeho inscenaci *Hamleta* na nejkrásnějším místě na světě, v pevnosti kousek od historického centra jménem Lovrijenac. Minulý týden jsem ho viděla znovu po letech – a taky jeho krásný dokument *Můj Dubrovnik*. On je neuvěřitelný režisér. Považuji za jeden z největších životních darů, že jsem s ním mohla pracovat.

■ Co budete dělat, až dnes večer odjedete z Varů?

Vrátím se do Států. Zůstanu v Los Angeles, ačkoli je to dost divné město. Práce ke mně ani po *Ztracených* nechodí sama, musím na konkurzy. Ale zároveň chci být při tom, jak se Balkán vzpamatovává. Mám pocit, že jsem součástí obrodného procesu – lidé znají mé jméno z předválečných dob a teď vidí, že jsem zpátky, mají pocit kontinuity. Často mě na ulici někdo zastaví a řekne: Vítejte zpátky! ■

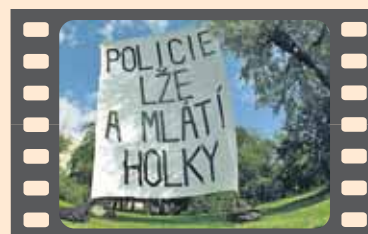
Opuštění:

9. 7. 13:30
Lázně III

REALITA.DOC

Filip Šebek

Dokumentární úhel pohledu

Záviš, kníže pornofolku pod vlivem Griffithovy Intolerance a Tatiho Prázdnin pana Hulota aneb Vznik a zánik Československa (1918–1992)

Česká republika, 2006, 147 min.

9. 7., 13:00, Divadlo Husovka

„Největší ego, co se kdy odvážilo znásilňovat filmové plátno.“ – „Až na pár zajímavých názorů a myšlenek nezajímavá slátanina.“ – „Jeden z mála českých filmů posledních let, ze kterého je cítit jistá filmařská suverenity a invence.“ – „Tento film je přetématovaný.“

Tak tohle je malá ukázka názorů na snímek dokumentaristického samorosta Karla Vachka. Pokud patříte mezi náročnější typ diváků, kteří filmem raději myslí, než se na něj dívají, měli byste si na Vachkův provokativní filmový esej zajít a udělat si vlastní názor.

Kameraman: Život a dílo Jacka Cardiffa

Velká Británie, 2010, 83 min.

9. 7., 19:00, Espace Dorleans

Pokud vás oslovily snímky z letošní retrospektivy Michaela Powella a Emerica Pressburgera, nenechte si ujít přepečlivě připravený dokumentární portrét jejich dvorního kameramana Jacka Cardiffa. Z úst Martina Scorseseho či Kirka Douglase se v něm dozvíte, že Cardiff nebyl jen kameramanskou legendou (jako první kameraman v historii získal posmrtně čestného Oscara), ale také uznávaným režisérem. Jeho snímek *Synové a milenci* z roku 1960 z hornického prostředí Nottinghamu počátku 20. století byl oceněn Zlatým globem i Oscarem. Samozřejmě za kameru.

Rozjed' to, stoupej a křič

USA, 2009, 87 min.

9. 7., 22:00, Divadlo Husovka

Ve svém prvním celovečerním dokumentu se před dvěma lety americký filmař a výtvarník David Hillman Curtis spojil s mozkem kultovních Talking Heads Davidem Byrneem. Záběry z jeho loňského a předloňského turné režisér obohatil o řadu rozhovorů s Byrneem, v nichž nás legendární hudebník nechává nahlédnout do své hudební kuchyně. Což je v případě Byrnea, který proslul jako autor podivných a těžko srozumitelných textů, jejichž význam zdůrazňoval hereckými výkony během živých vystoupení, více než užitečné.

NAPROGRAMOVÁNO

Karel Och

programový ředitel MFF KV

Poslední festivalový den je ve znamení italských filmů. Zítra ve 12:30 v Malém sále se diváci mohou na půldruhé hodiny přenést do poklidné jihoitalské vesničky, do níž talentovaný mladík Michelangelo Frammartino zasadil svůj tichý snímek na pomezí hraného a dokumentárního filmu nazvaný *Čtyřikrát*.

Ve 13:30 v Lázních III společně oslavíme nedožitě devadesáté narozeniny Federica Felliniho projekcí jeho méně známého filmu *Podvodník*, jednoho ze

šesti titulů v sekci Poklady filmových archivů, v jejímž rámci festival upozorňuje na raritní restaurované kopie klasických snímků.

Jednoznačně nejlepší italský film na loňském festivalu v Benátkách *Dvojitá hodina*, kterým se v 17:00 uzavřou letošní projekce v Karlovském městském divadle, osloví především milovníky filmových žánrů a jejich kombinací. Noir love story s prvky thrilleru, která dosvědčuje vliv Hitchcocka a Polaňského na debutujícího režiséra Giuseppe Capotondiho, nadchla před několika dny hosta letošní sekce Půlnoční filmy a tvůrce *Muže z Hongkongu* Briana Trencharda-Smithe.

Foto: Kviff

Giulietta Masina ve Felliniho *Podvodníkovi*

KONSTANTINOVY LÁZNĚ

LÁZNĚ VAŠEHO SRDCE

Bud'te prvními hosty našeho nového Wellness centra Konstantin

- ♥ Bazén, vířivky, sauny, aromaterapie, zážitkové masáže i klasické lázeňské procedury.
- ♥ Čerstvý vzduch, panenská příroda s možnostmi sportovního i kulturního vyžití - Nordic Walking, cyklotrasy, vyjíždky na koni, solná jeskyně.
- ♥ Profesionální péče v rodinném prostředí.
- ♥ Wellness týden i lázeňské pobyty hrazené zdravotními pojišťovnami, dovolená a týdenní pobyty po celé prázdniny - to je léto v Konstantinových Lázních.

Nečekejte s dovolenou na počasí, u nás je krásně už teď!

Léčebné lázně Konstantinovy Lázně a.s.
Tel.: + 420 374 615 511 - 512
e-mail: puk@konstantinovy.cz
www.konstantinovy.cz

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Dnes dorazí britský režisér **Christopher Morris**, jehož celovečerní debut *Čtyři lvi* si bere na mušku citlivé téma sebevražedných atentátů. Do konce festivalu se zdrží členové štábu filmu *Dia-go*: scenárista a režisér **Chi**

Zhang, herci **Carl Ng** a **Carlos Ernesto Koo Ayala**, herečka **Lan Zhou**, producent **Wang Yan** a delegace z Úřadu pro kulturní záležitosti z Macaa.

Dorazí i filmový architekt **Jiří Sternwald**, jehož práci jsme na

festivalu mohli v minulosti vidět například ve filmech *Babí léto* (2001) a *Marta* (2006).

Přijede také režisérka **Relinde de Graaff**, jejíž snímek je zařazen v sekci Fresh Selection – Pět filmových nadějí.

ROZHOVOR

Film, který změnil svět

Za svůj debut *Grbavica*, který ozdobil varskou sekci Horizonty roku 2006, vyhrála bosenská režisérka **JASMILA ŽBANIĆ** na Berlinale Zlatého medvěda. Její druhý film *Na cestě* ukazuje, že režisérčina „cesta“ pokračuje přes témata lásky, víry, mateřství a citlivě vyprávěné příběhy.

Jasmila Žbanić točí bez předsudků.

Ilona Francková

■ Váš film se jmenuje *Na cestě*. O jaké „cestě“ vyprávíte?

V bosensčině má název několik významů. Jeden doslova znamená cestu ve smyslu cestování. Ale je to také spirituální pouť a způsob života. A do třetice se říká, že když je žena těhotná, tak je dítě „na cestě“. V mém filmu postavy řeší všechna tři témata.

■ Jak se vám na něm pracovalo? Jak jste se vypořádali s burkami a tématem radikálního islámu?

Bylo to ohromně zajímavé pro mě i pro herece. Leon Lučev, který hraje hlavní mužskou roli, strávil hodně času ve wáhábítské komunitě. Chodil do mešit mezi ortodoxní muslimy a učil se, jak žijí a jak se modlí. On je z Chorvatska a není muslim, ale přesto ho přijali. Viděli totiž, že k nim přichází jako k lidským bytostem a bez předsudků.

I pro Mirjanu Karanović, která hraje manželku ortodoxního muslima, bylo důležité se s těmito ženami potkat a poznat, jak žijí. Máme spoustu předsudků. Myslíme si, že jsou ty ženy zpátečnické, ale

ony jsou často velmi vzdělané a nikdo je do něčeho netlačí.

■ Vy jste také měla předsudky?

Absolutně. Jsem spíš levicově orientovaná a bylo pro mě velmi těžké se s těmito věcmi vypořádat. Je mnohem jednodušší vidět burku jako symbol útlu. Ale když pak poznáte ženy, které tak žijí zcela dobrovolně, musíte o tom začít přemýšlet úplně jinak. Radikální muslimové si nesou hodně bolesti a traumat z války a stále hledají svou identitu. My jsme se snažili všechny postavy pochopit a porozumět jejich důvodům a pocitům.

■ Musím se zeptat na Zlatého medvěda, kterého jste za svůj první film *Grbavica* získala před čtyřmi lety v Berlíně. Vyhrála jste tak významnou cenu jako velmi mladá. Co to s vámi udělalo?

Je skvělé, že se díky tomu dostalo filmu hodně pozornosti a tím pádem ho vidělo víc lidí. Byl prodán do pětadvaceti zemí a znamenal taky změnu pro oběti války. Předtím totiž znásilněné ženy nebyly brány jako oběti. Po filmu se ale rozpoutala kampaň, povedlo se zmínit bosenské zá-

kony a dnes už jsou ženy oficiálně považovány za oběti válečného konfliktu, dostává se jim zdravotní péče a určitého – i když minimálního – finančního odškodnění. Nejde ale tolik o peníze jako o důstojnost.

■ Točila jste *Grbavicu* se zámyslem dosáhnout něčeho podobného?

Samozřejmě jsem si myslela, že když natočím film, tak to bude mít určitý smysl. Nečekala jsem ale, že vyvolá takovou reakci. Když se mi po Berlinale začali ozývat novináři, uvědomila jsem si, že se mi nabízí velká příležitost. A tak jsem v každém rozhovoru zdůrazňovala, jaká je u nás situace znásilněných žen. Každý filmař si představuje, že svým filmem změni svět. Je jasné, že to je romantický sen, ale stejně trochu doufáte. Můj film dokázal, že je to opravdu možné.

■ Co znamenal úspěch *Grbavici* pro vaši další práci? Nebyla jste pak pod velkým tlakem?

Vůbec ne. Dalo mi to energii. Už jsem nemusela ztrácet čas a neustále čekat, až si nějaký producent přečte můj scénář. Najednou mě scénáře každého zajímaly. Filmy točím, protože je to moje vnitřní potřeba, ne kvůli cenám. Takže i kdyby mi někdo říkal, že si svým druhým filmem můžu zničit kariéru, stejně bych ho natočila.

■ Přišly i nějaké nabídky z Hollywoodu?

Dostala jsem pár anglických scénářů. Byly to nezávislé i studiové produkce. Ale nic, do čeho bych se zamilovala. Není to o tom, jestli točit, nebo netočit v Hollywoodu. Některé hollywoodské filmy jsou výborné, jiné ne – stejně jako ty evropské. Rozhoduju se spíš o konkrétním projektu a kvůli konkrétnímu lidem. Zatím mi vlastní scénáře byly bližší než cokoliv, co mi nabízeli. Proto točím v Bosně.

■ Takže nemáte v plánu prorazit v Americe?

Nedávám si podobné cíle. Možná je to kvůli válce. Naučila jsem se neplánovat, ale užívat si to, co je teď a tady. Jako filmař se samozřejmě snažíte stále překonávat sám sebe. Ale kterým směrem budu svoje limity posouvat, předem říct nedokážu.

Na cestě:

9. 7. 10:30
Pupp

KŘESLA PRO REŽISÉRY

Jon Garaño a José Mari Goenaga přivezli svůj celovečerní debut.

Drama o nenaplněné lásce

Dvě středoškolačky by se možná kdysi milovaly, jenže... Ženy se znovu setkávají po padesáti letech, ale své city stále nemohou projevit. Zdánlivě provokativní téma dvou sedmdesátiletých žen režírovali dva muži pár let po třicítce, **JON GARAÑO** a **JOSÉ MARI GOENAGA**. Španělský film *80 dnů* se odehrává v Baskicku.

Kristýna Pleskotová

■ PROČ BYSTE MĚLI VIDĚT NÁŠ FILM:

José Mari: Především proto, že si ho užijete. Pečlivě jsme dbali na to, aby se nám povedlo propojit drama i komedii. Příběh je univerzální a můžete se s charaktery identifikovat. Základní příběh mi vyprávěl kamarád. Jeho asi třicetiletá známá celý život chodila s muží, pak potkala ženu a zamilovala se.

Jon: Nedokážu ani říct proč,

ale vždycky jsme hodně uvažovali o starých lidech jako hlavních hrdinách. Tak jsme to trochu přizpůsobili. Je to náš první celovečerní film, ale dokumenty a kraťasy už spolu režírujeme deset let, takže jsme sehnali.

■ CO PRO MĚ BYLO PŘI PRÁCI NA FILMU NEJTĚŽŠÍ:

José Mari: Udržet neustálý přehled o tom, kterou scénu kdy děláme, jak to přiblížit hercům. Natáčeli jsme přece jen šest týdnů a to je na rozdíl od kraťasů skutečně rozdíl. Tam se moc ztratit nemůžete.

Jon: Pokud jde o určitou scénu, byla to rozhodně sekvence točená na ostrově, kam se hlavní hrdinky vypraví na neplánovaný výlet. Nevyšlo nám počasí. To totiž není v Baskicku nikdy stálé a nikdy dostatečně „hezké“. První den to šlo, ale druhý den zača-

lo pršet, takže jsme natáčení museli odložit. Měli jsme jen tři dny, ale nakonec jsme to stihli.

■ NEJLEPŠÍ PROFESIONÁLNÍ RADA:

José Mari: Pro mě je nejdůležitější, co si říkám já sám. Stále mám na paměti, že si musím udržet při psaní zdravý selský rozum, vyhnout se nelogičností a věcem „přitaženým za vlasy“.

Jon: Být osobní i osobitý. Zkusit si najít vlastní styl práce, nesnažit se někomu podobat. Všechny aspekty filmu *80 dnů* jsou také osobní, kupříkladu jsem obsadil několik blízkých příbuzných. Jednoduše je důležité vykašlat se na trendy – třeba na to, že zrovna letí takový a takový festivalový styl nezávislých filmů. Když se naše vlastní práce bude divákům líbit, je to neuvěřitelné štěstí a úspěch. Když ne, tak třeba přistě. ■

Libanon:

9. 7. 13:30
Pupp

Lék na válku

Izraelský režisér **SAMUEL MAOZ** byl ve svých dvaceti letech odvelen do první libanonské války. O čtvrt století později se se svými hrůznými zážitky pokusil vyrovnat v celovečerním hraném debutu *Libanon*.

Barbora Baronová

■ PROČ BYSTE MĚLI VIDĚT MŮJ FILM:

Libanon se odehrává uvnitř tanku. Mým záměrem bylo, abyste se v něm ocitli taky. Abyste viděli jen to, co vidí vojáci, a cítili, co prožívají. Můj snímek je samozřejmě výzvou, experimentem, ale užítí tohoto konceptu má své důvody a je pro mě jedinou cestou, jak co nejintenzivněji zprostředkovat válečnou zkušenost. Snímek se nezdržuje vysvětlováním, co je na válce špatného, ale rovnou se pokouší ukázat, jaké to v ní je. Vyvolané pocity můžou otevřít mysl.

■ CO PRO MĚ BYLO PŘI PRÁCI NA FILMU NEJTĚŽŠÍ:

Rozhodně poslední scéna, kterou jsme natáčeli. Byl jsem jako v transu. Uvědomil jsem si, že se pro mě *Libanon* stal tou nejlepší kúrou na zážitky z války, jakou jsem si mohl naordinovat. Když jsme film dotáčeli, nesl jsem to velmi těžce, protože jsem věděl, že je konec. Na druhou stranu s tím však přišla i obrovská úleva. Vá-

lečné zkušenosti jsem totiž v sobě držel 24 let zavřeně – a *Libanon* přišel jako nečekaná terapie.

■ JAK JSEM SE DOSTAL K REŽÍROVÁNÍ:

Režisérem jsem se stal vlastně už hodně dávno, jen jsem měl velmi dlouhou pauzu. Řeknu vám krátký příběh o své první filmařské zkušenosti. Když mi bylo pět nebo šest, strýc mi občas půjčoval romantický film, který měl rád; mě jako dítě nudil. Ve snímku však byla jedna scéna, kdy se ke kameře blíží vlak a jen těsně ji mine, a to mě naprosto ohromilo. Když mi bylo třináct a slavil jsem bar micva, poprosil jsem otce, aby mi koupil osmimilimetrovou kameru. Když jsem ji dostal, postavil jsem ji mezi koleje a čekal, až pojedou nějaký vlak. Když jsem viděl, že se vlak blíží, zmáčkl jsem nahrávání a čekal. Jenže vlak kameru smetl a roztřískal na milion kousíčků. Během prázdnin jsem pak pracoval, abych si ušetřil na novou kameru. Samozřejmě jsem pak šel znovu ke kolejm, ale tentokrát jsem mezi nimi vykopával díru, všechno si otestoval a až pak pořídil záběr.

Od toho okamžiku až do vojny jsem natočil nejméně stovku krátkých filmů. Část z nich ještě mám a postupně je přetahuji do počítače. Později jsem natáčel také na večírečích rodičů, kteří vyznávali styl šedesátých let, volnou lásku. Myslím, že by z toho dnes byl dost zajímavý dobový dokument. ■

Samuel Maoz vypráví o válce.

**JEDINÁ MINERÁLNÍ VODA V ČR
S OBSAHEM DVOJMOCNÉHO ŽELEZA**

Výrobce: Chodovar spol. s r.o.,
Pivovarská 107
348 13 Chodová Planá
www.chodovar.cz
e-mail: chodovar@chodovar.cz

Restaurace DIANA

tel.: 353 222 872, e-mail: info@dianakv.cz,
www.dianakv.cz!

relax během festivalu uprostřed
lázeňského lesa s výhledem
na Karlovy Vary!

- ↖ výjezd lanovkou od Pupp
z kolonády přímo k restauraci
- ↖ nejznámější
karlovarská rozhledna
- ↖ pěší turistické trasy začínají
přímo u nás
- ↖ prostorná lesní terasa,
minizoo s pávy
- ↖ zvěřinové hody, speciality
na grilu, rybí pochoutky

Jitka Rudolfová má tričko s Bohem...

POTKALI SE U THERMALU

Listování s Jaroslavem Pleslem

Ilona Francková

Jitka Rudolfová, režisérka filmu *Zoufalci*, zpovídala svého oblíbeného herce **Jaroslava Plesla**.

- **Jitka:** Máš e-mailovou adresu?
- **Jaroslav:** Ne.
- **Jitka:** A proč ne?
- **Jaroslav:** Možná je to tím, že jsem líný nebo že se jistých věcí bojím... Ale já už si ji zavedu.
- **Jitka:** Kam ti teď posílají třeba scénáře?

■ **Jaroslav:** Nabídky přicházejí do Dejvického divadla Evě Sukové, která mi to pak přepisuje a dává na stůl v šatně. Je to taková moje osobní agentka.

■ **Jitka:** Čteš scénáře vždycky až do konce?

■ **Jaroslav:** Nejdřív je jenom prolisťuju a hledám svoji postavu. Ani tak ne kvůli obsahu jako kvůli rozsahu.

■ **Jitka:** A co ten můj scénář *Zoufalců*? Ten jsi četl celý?

■ **Jaroslav:** Tím jsem si taky nejdřív listoval... První fáze je strašně rychlá, trvá asi pět minut. A pak začnu číst. Při

prvním čtení si přečtu jenom svoje scény – což dělá většina herců. Ale já si pak ten scénář přečtu i celý. Dokonce několikrát.

■ **Jitka:** Stalo se ti někdy, že jsi chtěl hrát jinou postavu, než ti nabízeli?

■ **Jaroslav:** Mnohokrát. Po finálním dočtení jsem vždycky spíš věděl, jaký je klíč k jiné postavě, než k té, kterou jsem měl hrát já. Děje se mi to i na divadle.

■ **Jitka:** Ještě mám jednu otázku: Máš radši velký psy, nebo malé psy?

■ **Jaroslav:** Radši malý.

■ **Jitka:** Já taky.

Foto: Jan Handrejch

...a Jaroslav Plesl nemá ani e-mail!

MASTER CLASS

Vachek a jeho Tmář

Český dokumentarista **Karel Vachek** si vždy udržoval osobitý přístup k tématům na první pohled rozličným, ale v druhém plánu již podobným. Ať už se jedná o jeho

Karel Vachek

slavný film *Spříznění volbou*, který zachytil Pražské jaro roku 1968 těsně předtím, než se rozpadlo pod koly tanků, nebo o jeho filozofující eseje z 90. let, mezi nimiž vyniká film *Co dělat? (Cesta z Prahy do Českého Krumlova aneb Jak jsem sestavoval novou vládu)*. V tom Vachek do dvou autobusů nahnal české elity a donutil je přemýšlet nad tehdejší společenskou a politickou situací.

V neposlední řadě pak Vachek jako pedagog FAMU vychoval celou generaci dnešních mladých dokumentaristů, mezi nimi Víta Klusáka, Filipa Remundu nebo Martina Marečka.

Master Class s Karlem Vachkem nejen o jeho novém snímku *Tmář a jeho rod* se koná **dnes od 17:00 v Radiu 1 Lounge**. Karlovarský festival rovněž nabídl kompletní retrospektivu tohoto respektovaného filmaře. (zbn)

Dítě bych nezapálil

Včerejší Master Class se soustředil kolem australských žánrových filmů 70. a 80. let. Hosty totiž byli **Brian Trenchard-Smith**, sympatický chlapík v havajské košili, který patří k předním režisérům téhle vlny, a producent **Richard Brennan**. Otázky z publika byly dost na tělo. Třeba ta, která se Trenchard-Smitha ptala na jeho nejhorší film.

„Asi *The Paradise Virus*. Přišli za mnou z televize, že nemají co dávat na Valentýna. Byl prosinec, scénář se měl dopsat za šest dní, dalších šest dní se mělo točit. Řekli: Dáme ti herce z telenovely, jeď do Karibiku a udělej to. Jo a mimochodem, budeš to taky produkovat. Ale já si natáčení užil. I proto, že bylo rychle pryč.“

Další otázka zazněla po drsném videu, kde bylo sestříháno několik ukázek z Trenchard-Smithových filmů: Je něco, co byste nenatočili? „Viděl jsem na vás, když tady na obrazovce byla scéna hořící postýlky s miminkem, že se necítíte dobře. Nebojte, dopadne to dobře. Hořící dítě by už na mě bylo moc. Nemám rád, když filmaři dlouze ukazují bolest, utrpení, mučení. Takový *Hostel 2* opravdu není podle mého vkusu. Asi jsem staromódní.“ Karlovarský festival uvedl dva z Trenchard-Smithových filmů: *Autokino zkázy* a *Muž z Hongkongu*. (zbn)

Hvězda první velikosti. Přesto ji můžete mít jen pro sebe.

Audi
Official car
of 45th KVIF

Naše nová největší hvězda se představí na prestižním filmovém festivalu v České republice. Těšte se na nové Audi A8.
Audi. Oficiální vůz 45. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Audi

Náskok díky technice

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu:
7,6–9,5 l/100 km a 199–219 g/km.

PROGRAM NA ZÍTŘEK TOMORROW'S PROGRAM

9:30

Malý sál 922

Normal / Normal

Režie: Julius Ševčík
Czech Republic, Macedonia, 2009, 85 min.

Obávaný sériový vrah Peter Kurten se dobrovolně vydá do rukou spravedlnosti. Obhajoby muže, který děsil Německo na přelomu 20. a 30. let, se ujme mladý právník toužící dokázat Kurtenovu psychickou vysítnost. Během studia případu a setkání s inteligentním, chladnokrevným manipulátorem se ovšem dosavadní žebříček hodnot mladého idealisty bortí... Režisér Julius Ševčík ve svém expresivně pojatém thrilleru relativizuje otázku zločinu, trestu a normalnosti v Německu těsně před nástupem nacismu.

Dreaded serial killer Peter Kurten voluntarily turns himself over to the authorities. A young lawyer, eager to prove Kurten's mental derangement, agrees to defend a man who terrorized Germany between 1929 and 1931. In studying the case and meeting with the intelligent, cold-blooded manipulator, the young idealist's values become warped.... Director Julius Ševčík's expressive thriller relativizes questions of crime, punishment, and normality just prior to the rise of Nazism in Germany.

10:00

Espace Dorleans 9E1

Davidan dar mian abr-ha / Cestování oblaky

Režie: Amin Farajpour
Iran, 2010, 76 min.

Středoškolaák Milad nejprve sáhne po cigaretě a potom po drogách... Je však skutečně outsiderem, který všechno vlastní vinou prohrál? Debutující Amin Farajpour podává svědectví o dusivé síti vztahových i sociálních represí, kterým nesvobodná iránská společnost vystavuje přirozeně svobodomyslného mladého člověka. Energetická reminiscence na Truffautův snímek

Nikdo mě nemá rád (1959) spojuje živý dokumentaristický styl se sociálněkritickým tónem.

A high schooler named Milad first tries cigarettes and then drugs... But is he really an outsider who lost everything through his own actions? Debut writer-director Amin Farajpour bears witness to the stifling network of relational and social repression which Iran's autocratic society imposes on a naturally freethinking young man. Reminiscent of Truffaut's *The 400 Blows* (1959), this hard-hitting film combines a lively documentary style with a socially critical tone.

10:00

Kino Čas 9C2

Zítřa se bude... / Zítřa se bude...

Režie: Jan Hřebejk
Czech Republic, 2010, 75 min.

Jan Hřebejk se představuje jako dokumentarista – autor záznamu moderní opery Aleše Březiny a Jiřího Nekvasila, jejíž ústřední postavou je JUDr. Milada Horáková, poslankyně za Československou stranu národně socialistickou, která se stala obětí komunistické zvěle a byla odsouzena k smrti ve vykonstruovaném soudním procesu. Opera měla premiéru v pražském Divadle Kolowrat 9. dubna 2008 a diváci i kritika ocenili její aktuální téma i sugestivní výkon Soni Červené.

Jan Hřebejk is presented here as a documentarist, capturing on film a modern opera by Aleš Březina and Jiří Nekvasil about Dr. Milada Horáková, member of parliament for the Czechoslo-

vak National Socialist Party, who became a victim of Communist tyranny and was sentenced to death during a show trial. The opera was premiered in Prague's Kolowrat theatre on 9 April 2008 and both audiences and critics hailed the production for its topical theme and suggestive performance by Soňa Červená.

10:00

Kino Drahomíra 9K1

Pa-ju / Paju

Režie: Park Chan-ok
South Korea, 2009, 111 min.

Druhý celovečerní film jedné z nejvýraznějších korejských filmařek současnosti zahajoval letošní festival v Rotterdamu. Přináší komplikovaný příběh mladé ženy, která se po několika letech vrací do rodného městečka Paju, kde je konfrontována s novými okolnostmi tragické smrti své sestry a je nucena znovu se setkat se sestřiným manželem a postavit se dávným tajemstvím.

The second feature from one of Korea's most outstanding contemporary filmmakers opened this year's Rotterdam festival. It presents the complicated story of a young woman who returns after a long absence to her hometown of Paju where she is confronted with new circumstances surrounding the tragic death of her sister and forced to meet her sister's husband and stand up to an old secret.

10:30

Lázně III 9L1

Petrolejobvé lampy / Petrolejobvé lampy

Režie: Juraj Herz
Czechoslovakia, 1971, 101 min.

Maloměsto v éře secese není místem lidské vzájemnosti, jak ho dnes můžeme nekriticky chápat. Odvaha mladé Štěpy žít jinak než ostatní je vnímána jako nepřipustná, její trpký osud pak jako spravedlivý trest, který nevzbuzuje lítost.

Sugestivní dobová studie má zároveň nadčasovou platnost, když dokládá, že ideály většinou troskotají na ostrých hranách reality.

The provincial town during the Sezeccion era was not a place of human solidarity as it might indiscriminately appear to us today. The courage of young Štěpa to live differently from other people is perceived as inadmissible, and her harsh fate as a just punishment which fails to incite pity. This powerful period study also has a timeless validity, since it demonstrates that ideals generally shatter on the sharp edges of reality.

12:30

Kino Čas 9C4

Bardsongs / Písně bardů

Režie: Sander Francken
Netherlands, 2010, 94 min.

Povídkový film z exotických oblastí Indie a Mali, v němž vyslechneme tři písně, tři příběhy a bezpočet nadčasových moudr. Dynamický snímek se sympatickými postavami oslavuje lidové vyprávěčství i lidskou prostotu, ve které nachází mnoho obecně platných ponaučení.

Set in India and Mali, this story showcase presents three songs, three stories, and myriad timeless wisdom. A dynamic film with agreeable characters that celebrates the narrative art form and the type of human simplicity that can offer sound advice for our everyday lives.

12:30

Kinosál B 952

Deeper Than Yesterday / Hluběji než včera

Režie: Ariel Kleiman
Australia, 2009, 20 min.

Po třech měsících pod vodou se chlapi začnou chovat jako zvířata. Oleg se bojí, že zároveň se společenskými zábrany ztratí i sám sebe.

After three months submerged under water, the men have become savages. Oleg fears that losing perspective may mean losing himself.

Derby / Derby

Režie: Paul Negoescu
Romania, 2010, 15 min.

Mircea má patnáctiletou dceru a její přítel je dnes pozván na rodinnou večeři. Přijde o něco dřív a oba zmizí v jejím pokoji. Zatímco se otec Mircea dívá na televizi, z pokojíku se ozývá dívčíno vzdychání. Aby toho nebylo málo, u večeře se Mircea dozví, že mladík fandí jinému fotbalovému mužstvu.

Mircea has a 15-year-old daughter whose boyfriend is invited to dine with the family. He arrives early and they go to her bedroom. While watching TV, Mircea can hear his daughter moaning from her room. The dinner starts and Mircea finds out that the boyfriend supports a different football team.

Infinite Memory / Nekonečná paměť

Režie: Relinde de Graaff
Spain, 2010, 3 min.

Všichni máme vzpomínky, ale kam až sahají?

We all have memories. But how far back do they go?

Wattwanderer / Mělčináři

Režie: Max Zähle
Germany, 2009, 13 min.

Rodina Krögerových se vzájemně odcizila. V den manželských narozenin se Anne rozhodne zorganizovat rodinný výlet, aby se zase všichni sblížili. Kvůli vzájemnému nepochopení se z výletu stane podivná pouť, na jejímž konci se nicméně všichni dají dohromady i přes vzájemné rozdíly – dokud nedojde k další hádce.

The Kröger family has drifted apart. To bring everyone together again, mother Anne organises a family trip to the mudlands for her husband's birthday. However, mutual lack of understanding turns the trip into a bizarre odyssey, at the end of which the family pulls together in spite of

all their differences... until the next fight breaks out.

Usnula jsem / Usnula jsem

Režie: Kristina Dufková
Czech Republic, Mexico, 2009, 20 min.

Holčička jde brzy ráno s rodiči na pohřeb své tety. Na chvíli se od rodičů vzdálí, a protože je ještě ospalá, sedne si a usne na jednom z hrobů. Když se probudí, zjistí, že se ocitla ve světě mrtvých. Jak se teď dostane zpátky na zem, mezi živé, za svými rodiči?

Early one morning, a little girl is taken by her parents to her aunt's funeral. She wanders off for a moment and because she is still sleepy, she sits down and falls asleep on a grave. When she wakes up, she finds herself in the world of the dead. How will she get back to her parents?

12:30

Malý sál 925

Le quattro volte / Čtyřikrát

Režie: Michelangelo Frammartino
Italy, Germany, Switzerland, 2010, 88 min.

Starý a nemocí sužovaný pastýř, kůzle, vzrostlá jedle a kouřící uhelný mlíř jsou čtyřmi protagonisty uchvacující poetické vize životního a přírodního cyklu. Obrazově vyprávění na pomezí hraného filmu a dokumentu, prosté dialogů, zasazené do kalábrijské vesničky získalo letos v Cannes cenu Europa Cinemas.

pokračování na straně 7 ➡

TODAY FRIDAY / DNES PÁTEK 9. 7.

11:00 Karlovarské městské divadlo – 8D1

LA VÉRITÉ / PRAVDA (Henri-Georges Clouzot, 127 min) – TA

14:00 Thermal, Velký sál – 814

DES HOMMES ET DES DIEUX / O BOŽÍCH A LIDECH (Xavier Beauvois, 120 min) – OE

14:00 Karlovarské městské divadlo – 8D2

LOURDES / LURDY (Jessica Hausner, 99 min) – H

16:00 Espace Dorleans – 8E3

BANG (Pat Marcel, TK Kim, 90 min) – FI

17:00 Thermal, Velký sál – 815

IL GATTOPARDO / GEPARD (Luchino Visconti, 185 min) – TA

19:00 Pupp – 8P5

COPIE CONFORME / VĚRNÁ KOPIE (Abbas Kiarostami, 106 min) – OE

21:30 Thermal, Malý sál – 828

WHITE MATERIAL / SAMA V AFRICE (Claire Denis, 102 min) – H

TOMORROW SATURDAY / ZÍTŘA SOBOTA 10. 7.

13:00 Kino Drahomíra – 9K2

O ESTRANHO CASO DE ANGÉLICA / PODIVNÝ PŘÍPAD ANGELIKY (Manoel de Oliveira, 95 min) – OE

13:30 Lázně III – 9L2

IL BIDONE / PODVODNÍK (Federico Fellini, 112 min) – TA

14:00 Karlovarské městské divadlo – 9D2

BENA (Niv Klainer, 86 min) – AV

15:30 Thermal, Kinosál B – 954

JOHN BOORMAN, A PORTRAIT / JOHN BOORMAN, PORTRÉT (Philippe Pilard, 52 min) – MC

15:30 Thermal, Kinosál B – 954

MICHEL CIMENT, LE CINÉMA EN PARTAGE / MICHEL CIMENT, UMĚNÍ VNÍMAT FILM (Simone Lainé, 52 min) – MC

16:00 Kino Drahomíra – 9K3

AURORA (Cristi Puiu, 181 min) – EW

16:00 Thermal, Kongresový sál – 935

SOUND OF NOISE / ZVUK HLUKU (Ola Simonsson, Johannes Stjärne Nilsson, 102 min) – OE

18:00 Thermal, Velký sál – Invitation only / Zadané představení

L'ARNACŒUR / (K)LAMAC SRDCÍ (Pascal Chaumeil, 105 min) – OS

21:30 Kino Čas – 9C8

LA MUJER SIN PIANO / ŽENA BEZ PIANA (Javier Rebollo, 95 min) – H

23:00 Thermal, Velký sál – 91C

L'ARNACŒUR / (K)LAMAC SRDCÍ (Pascal Chaumeil, 105 min) – OS

uniFrance

Horké zprávy z festivalu přímo od pramene!

Vysíláme z hotelu Thermal

- ✓ aktuální informace ze 45. MFF Karlovy Vary
- ✓ rozhovory s hvězdami stříbrného plátna
- ✓ reportáže ze zákulisí
- ✓ filmová hudba

Filmžurnál – 102,6 FM

2. - 10. 7. 2010
Denně 9-11.30 a 12.30-17.30

> Festivalový diář

na co se letos můžete těšit

> Na červeném koberci

exkluzivní rozhovory s hvězdami stříbrného plátna

> Filmový deník

stručný přehled festivalových událostí (4× denně)

> Festivalové perličky

kuriozity z festivalového dění

> VIP tip

co si nenechají ujít V.I.P. hosté

> Vox populi

posluchači radí, co si nenechat ujít a čemu se vyhnout

> Portrét

zprávě osobností ze světa filmu

> Za oponou

názory filmových tvůrců a publicistů

> Kino bez bariér

informace pro handicapované návštěvníky

Host Radiožurnálu a další pořady celostátního vysílání uslyšíte rovněž z hotelu Thermal.

Podrobné zprávy z festivalového dění, živé vysílání
a záběry z webkamery najdete na ▼

Vaše zpravodajství. Vaše rádio.

www.rozhlas.cz/filmzurnal

➡ pokračování ze strany 6

An ill and elderly goatherd, a kid, a majestic fir, and a smoking charcoal kiln are the four protagonists of a captivating and poetic vision of the cycles of life and nature. Set in a Calabrian village, the visual narrative, bereft of dialogue and straddling the line between drama and documentary, received the Europa Cinemas Award at this year's Cannes festival.

13:00

Divadlo Husovka 9H2

Vihir / Studna

Režie: Umesh Vinayak Kulkarni
India, 2009, 120 min.

Čtrnáctiletý Samir prožívá léto u příbuzných na venkově spolu se starším bratrancem Nachiketem. Zatímco v domě se schyluje ke svatbě, chlapi většinu času tráví u staré studny v kopcích koupáním a sněním. Jen tady se cítí svobodně – a v dostatečné vzdálenosti od složitých vztahů dospělých se upínají k „velkým“ problémům. V částečně autobiografickém příběhu režisér prozrazuje bytostnou radost z vyprávění, vizuální citlivost a přirozenou obraznost.

14-year-old Samir spends the summer in the country with his older cousin Nachiket in a house full of relatives. While the latter are preparing for a wedding, the boys spend most of their time swimming and dreaming by an old well in the hills. Only here can they enjoy real freedom – far enough away from the grown-ups' complex relationships, they are at leisure to focus their attention on "major" issues. In this partly autobiographical story the director betrays his essential joy in narration, visual sensibility and natural imagery.

13:00

Espace Dorleans 9E2

Circuit / Kruh

Režie: Xavier Ribera-Perpiñá
Spain, 2009, 94 min.

Renomovaný fotograf Vic a modelka Ana se rozhodnou skoncovat se svým bouřli-

vým a destruktivním milostným vztahem. Jejich příběh se odvíjí v sousředných kružích prostoru a času na pozadí barcelonského světa módy a modelingu... Druhý snímek režiséra, který vzbudil pozornost svým celovečerním hraným avantgardním debutem A+ (2004).

Top photographer Vic and his fashion model girlfriend Ana decide to end their turbulent and destructive relationship. Their story unfolds within concentric circles of time and space, set against the backdrop of Barcelona's fashion and modelling industry. The second film by a director who earned critical acclaim for his avant-garde feature debut A+ (2004).

13:00

Kino Drahomíra 9K2

O estranho caso de Angélica / Podivný případ Angeliky

Režie: Manoel de Oliveira
Portugal, Spain, France, Brazil, 2010, 95 min.

Fotograf Isaac je najat, aby vytvořil posmrtný portrét mladé Angeliky. Přihodí se však něco, co mladíkovi převrátí celý život. Nový snímek více než stoletého režiséra Manoela de Oliveiry byl v premiéře uveden na MFF v Cannes, kde otevřel sekci Un certain regard.

Isaac, a photographer, is hired to create a posthumous portrait of young Angélica. But something happens to turn the lad's life upside down. The new film by centenarian director Manoel de Oliveira was premiered at the Cannes IFF, where it opened the section Un certain regard.

13:00

Kongresový sál 934

Mavro livadi / Černé pole

Režie: Vardis Marinakis
Greece, 2009, 104 min.

Vizuálně podmanivý celovečerní debut se odehrává v Řecku v roce 1654. K ženskému klášteru na útesu hory přijíždí těžce zraněný janičár. Raněný je ošetřován i sestrou Anthi, která se do něj zamiluje. Drama o hledání především sexuální identity a svobody vyniká vytříbeným obrazovým ztvárněním.

This visually captivating feature debut takes place in Greece in 1654. A seriously wounded Janissary arrives at a cloister situated on a cliff. Sister Anthi tends the wounded soldier and eventually falls in love with him. A drama about the search for sexual identity and freedom that excels through its sophisticated visual execution.

13:30

Lázně III 9L2

Il bidone / Podvodník

Režie: Federico Fellini
Italy, France, 1955, 112 min.

Stárnoucí zloděj a jeho dva kumpáni se obohacují na lidské důvěřivosti, dokud se karta neobráti. S odkrýváním individuálního zázemí postav nabývají v původně úsměvném příběhu na síle dramatické momenty. Digitálně restaurovanou kopii ve své době nejvíce zneužívaného filmu Federica Felliniho, jak ji mohli v roce 2002 poprvé vidět diváci boloňského festivalu Immagine Ritrovata, uvádíme v české premiéře u příležitosti 90. výročí narození velkého italského režiséra.

An aging crook and his two accomplices are profiting nicely from human credulity ... until the tide turns, that is. What starts out as a good-humoured tale takes a dramatic turn when the film starts examining the characters' individual circumstances. The digitally restored copy of what was at the time the most underrated of Federico Fellini's films, presented to audiences for the first time in 2002 at Bologna's Immagine Ritrovata festival, is being screened here in its Czech premiere to mark the 90th anniversary of Italy's great director.

13:30

Richmond 9R2

O diahristis / Správce domu

Režie: Periklis Hounsoglou
Greece, 2009, 93 min.

Mírně ironický portrét krize středního věku. Pavlos se ujímá funkce správce domu, v němž právě došlo k havárii odpadního potrubí. Podaří se mu dříve spravit potrubí, nebo vlastní pošramocený život? Hounsoglou s úspěchem vytváří věrný, zábavný i dojemný portrét obyčejných mezilidských vztahů.

A gently ironic portrait of a midlife crisis. Pavlos takes over the job of building manager just as a sewage pipe bursts. Will Pavlos succeed in fixing the broken sewage pipe before he can fix his own wrecked life? Director Hounsoglou succeeds in creating a faithful, entertaining,

and even touching portrait of "ordinary" interpersonal relations.

14:00

Karlovarské městské divadlo 9D2

Bena / Bena

Režie: Niv Klainer
Israel, France, 2009, 86 min.

Zdravotník Amos žije se svým mentálně postiženým synem Yurikem. Při jednom ze svých zásahů se setkává s imigrantkou Benou, kterou se rozhodne ukrýt u sebe doma. Intimní vztahové drama s citem a vážností vykresluje Yurikovo mentální postižení i nesnadný vztah jeho otce s Benou.

Middle-aged health worker Amos lives with his mentally-disabled son Yurik. While visiting a patient, he meets illegal immigrant Bena and offers her refuge in his home. This intimate drama depicts Yurik's situation with dignity while sensitively investigating Amos's difficult relationship with immigrant Bena.

15:30

Kino Čas 9C5

Four Lions / Čtyři lvi

Režie: Christopher Morris
United Kingdom, 2010, 101 min.

Čekali jste, že se někdy zasmějete nad teroristickými útoky? Sofistikovaná, černočerná a satirická komedie o tom, zda lze být mudžáhidem s krabicí na hlavě, jestli je lepší vyhodit do povětří mešitu nebo drogerii prodávající kondomy a jak spolehlivě zabít Usámu bin Ládina. Snímek byl uveden na festivalu v Sundance.

Did you ever expect to laugh at a terrorist attack? A sophisticated, pitch-black, satirical comedy about whether it's possible to be a mujahid with a box on your head, whether it's better to blow up a mosque or a condom-selling drugstore, and whether one can reliably kill Osama bin Laden.... The movie screened at Sundance.

15:30

Kinosál B 954

Michel Ciment, le cinéma en partage / Michel Ciment, umění vnímat film

Režie: Simone Lainé
France, 2009, 52 min.

Michel Ciment je již přes padesát let svědkem velkých i malých filmových dějin. Patří mezi vůdčí francouzské filmové kritiky,

vydal řadu knih a je dlouhodobým šéfredaktorem měsíčníku Positif. Ve filmu o něm hovoří režiséři Quentin Tarantino, Atom Egoyan, Wim Wenders, Arnaud Desplechin a další osobnosti filmového světa.

Michel Ciment has been a major witness of the history of cinema for more than half a century. He is one of France's leading film critics, he has published numerous books and has been editor-in-chief of the monthly Positif for many years. In this film profile he chats to directors Quentin Tarantino, Atom Egoyan, Wim Wenders, Arnaud Desplechin and other big names from the silver screen.

John Boorman, a Portrait / John Boorman, portrét

Režie: Philippe Pilard
France, 2009, 52 min.

Michel Ciment a Philippe Pilard navštívili na jaře 2009 britského režiséra Johna Boormana v jeho irském sídle. Světově proslulý filmař vzpomíná na některé ze svých slavných snímků, např. Point Blank, Vysvobození, Excalibur či Naděje a sláva i na spolupráci s herci jako Lee Marvin, Marcello Mastroianni či Sean Connery.

In the spring of 2009 Michel Ciment and Philippe Pilard paid a visit to British director John Boorman at his home in Ireland. The internationally acclaimed filmmaker reminisces about some of his famous works, such as Point Blank, Deliverance, Excalibur and Hope and Glory, and talks about his collaboration with actors Lee Marvin, Marcello Mastroianni and Sean Connery, among others.

15:30

Malý sál 926

L'uomo nero / Případ Cézanne

Režie: Sergio Rubini
Italy, 2009, 124 min.

V duchu slavných „komedií po italsku“ natočil známý italský herec a režisér Sergio Rubini hořkosladký příběh o frustraci člověka, odmítajícího žít svůj obyčejný osud, a vložil do něj úvahu o relativitě kritických soudů o uměleckých hodnotách.

In the spirit of Commedia all'italiana, well-known Italian actor and director Sergio Rubini has come up with a bittersweet tale

of the frustrations of a man who refuses to live his ordinary life, incorporating his own reflection on the relative value of critiques on art.

16:00

Divadlo Husovka 9H3

Zew wolności / Rytmus svobody

Režie: Leszek Gnoiński, Wojciech Ślota
Poland, 2010, 75 min.

Dokument s podtitulem Jak svrhnout totalitní režim pomocí domácího zesilovače ukazuje, jak v Polsku posilovala rocková hudba pocit nezávislosti od 60. let až k pádu komunistického režimu. Film plný silných, mnohdy absurdních příběhů nechává znít hudbu skupin Brygada Kryzys, Maanam, Kult, Lady Pank či Republika.

This documentary with its subtitle How to Bring Down a Totalitarian Regime with the Aid of a Home-made Amplifier demonstrates the way in which rock music in Poland bolstered the country's sense of independence from the 1960s all the way to the fall of the communist regime. Full of strong, often absurd stories, the film features music from the bands Brygada Kryzys, Maanam, Kult, Lady Pank and Republika.

16:00

Espace Dorleans 9E3

Jaloux / Žárlivost

Režie: Patrick Demers
Canada, 2010, 94 min.

Thomas a Marie jedou strávit víkend na kamarádovu chatu, kde se setkávají se sousedem Benem. Postupně ale přicházejí na to, že Ben není tím, za koho se vydává. Kdo je ve skutečnosti a co chce? Napínavý a důmyslně strukturovaný příběh o setkání, které nevratně změní životy všech zúčastněných.

Thomas and Marie go to spend the weekend at a cabin where they meet a neighbor named Ben. Eventually they realize that Ben isn't who he's pretending to be. Who is he really and what does he want? A suspenseful and ingeniously structured

pokračování na straně 8 ➡

NAPIŠTE NÁM!

PŘIHLASTE SVŮJ SCÉNÁŘ CELOVEČERNÍHO HRANÉHO FILMU NEBO TELEVIZNÍHO POŘADU A ZÍSKEJTE FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK.

- Již pátým rokem hledáme tvůrčí talenty
- Vybíráme projekty podle rozhodnutí nezávislé odborné komise
- Každý rok rozdělíme mezi vybrané autory nejméně 800 tisíc korun
- Podporujeme realizaci nejlepších projektů

Nejbližší uzávěrka je 30. září 2010.

Detailní informace naleznete na: www.filmovanadace.cz
Filmová nadace RWE & Barrandov Studio
Kříženeckého nám. 322, 152 00 Praha 5
T 267 072 012, E nadace@barrandov.cz

RWE
The energy to lead

Filmová nadace
RWE & Barrandov Studio

HLAVA – RUCE – SRDCE
v kinech od 18. listopadu

www.rwe.cz
www.filmovanadace.cz

Vodafone uvádí: 3G expres ve 3D

Přijďte se podívat na 3D projekci
v prostorách multifunkčního klubu
Aeroport na Divadelním náměstí 43

Každý den festivalu vždy
ve 22:00, 23:00, 24:00 a 01:00 hodin

Více na www.vodafone.cz/film

power to you

→ pokračování ze strany 7

story about an encounter that irreversibly
changes the lives of all participants.

16:00

Kino Drahomíra 9K3

Aurora / Aurora

Režie: Cristi Puiu
Romania, France, Switzerland, Germany,
2010, 181 min.

Viorel je nenápadný, čerstvě rozvedený
dvačtyřicetiletý muž z předměstí Buku-
rešti a chystá se vraždit. Nový snímek re-
žiséra filmu Smrt pana Lazarescu, který
přispěl ke zviditelnění soudobé rumunské
kinematografie, uvažuje o vraždě jako
o něčem nebezpečně obyčejném.

At age 42, Viorel is an inconspicuous,
newly divorced man living in the suburbs
of Bucharest; he is also someone planning
to commit murder. The new film by the di-
rector of The Death of Mr. Lazarescu,
a movie that helped promote contempo-
rary Romanian film, ponders murder as
something dangerously ordinary.

16:00

Kongresový sál 935

Sound of Noise / Zvuk hluku

Režie: Johannes Sjöarne Nilsson,
Ola Simonsson
France, Sweden, Denmark, 2010, 102 min.

Hrdina originální švédské hudební kome-
die se sice jmenuje Amadeus, ale hudbu
byťtěstně nesnáší. Nyní je však na stopě
hudebním teroristům, kteří si jako hudební
nástroj zvolili město, v němž žijí. Hravý
snímek je určen fanouškům Jacquese Ta-
tiho či Roye Anderssona i těm, kterým se
protiví hudební mainstream.

The hero of this original Swedish music
comedy might go by the name Amadeus,
but he can't stand music all the same.
Now he's on the trail of a gang of musical
terrorists who have chosen their home city
as their orchestra. This playful film will de-
light fans of Jacques Tati or Roy Anders-
son, and also those who can't abide main-
stream music.

16:30

Lázně III 9L3

Det enda rationella /
Rozumné řešení

Režie: Jörgen Bergmark
Sweden, Germany, Italy, Finland, 2009,
104 min.

Celovečerní hraný debut Jörgena Berg-
marka podle skvělého scénáře Jense
Jonssona přináší osvěžující a velmi origi-
nální pohled na netradiční čtyřúhelník. Er-
land a Sven-Erik jsou nejlepší přátelé. Vel-
ký problém nastává, když se Erland zamilu-
je do kamarádovy ženy Karin a navrhne,
aby oba manželské páry spolu žily pod
jednou střechou. Film s výbornými herec-
kými výkony měl premiéru na festivalu
v Benátkách 2009.

This feature debut by Jörgen Bergmark
based on a brilliant script from Jens Jons-
son offers a refreshing and highly original
take on an unusual love quadrangle. Er-
land and Sven-Erik are best mates, but
a problem arises when Erland falls in love
with his friend's wife Karin, so he suggests
that both couples live together under one
roof. The film, distinguished for its superb
cast, was premiered in Venice in 2009.

16:30

Richmond 9R3

Oldboys / Veteráni

Režie: Nikolaj Steen
Denmark, 2009, 97 min.

Padesátník Vagn vede osamělý život
a hraje fotbal se skupinkou stejně starých
a starších chlapíků. Poté, co je svým tý-
mem na cestě do Švédska zapomenut na
benzinové pumpě, dá se dohromady
s mladým recidivistou a společně vyrazí
honit Vagnovy spoluhráče. Severská road
movie s řadou humorných, vážných,
a především dobře napsaných situací.

Now in his fifties, Vagn leads a solitary life
and plays football with a group of similarly
aged men, some even older. After being
left behind at a petrol station by his team-
mates on their way to a match in Sweden,
he encounters a young habitual offender
and together they set off in hot pursuit of
Vagn's buddies. A Nordic road movie tak-
ing in a whole series of comic, serious
and, above all, well-written scenarios.

17:00

Karlovarské městské
divadlo 9D3

La doppia ora / Dvojitá hodina

Režie: Giuseppe Capotondi
Italy, 2009, 95 min.

Guido a osamělá Sonia se právě seznámili.
Vědí o sobě málo, ale je jasné, že se vzá-
jemně přitahují. Jejich začínající vztah je
však náhle drasticky přerušen. Temná hra
s žánry kombinuje film noir, thriller, love
story i psychologický horor. Film získal na
MFF v Benátkách cenu za ženský herecký
výkon a ocenění pro nejlepší italský film.

Guido and lonely Sonia have just met.
They know little about each other but
there is mutual attraction. Their budding
relationship, however, is suddenly, drasti-
cally cut short. This dark play on genre
skillfully combines film noir, thriller, love
story and psychological horror. The film
won Best Actress and Best Italian Film at
the Venice IFF.

18:00

Velký sál 91X

L'arnacoeur / (K)lamač srdcí

Režie: Pascal Chaumeil
France, Monaco, 2010, 105 min.

Pohledný mladý muž Alex provozuje se
svou sestrou společnost, jež poskytuje
vskutku speciální služby. Rozbijí partner-
ské vztahy na objednávku. Podarí se jim
překazit chystanou svatbu krásné Juliette
s bankéřem, který se znelbil jejímu otci?
Romain Duris a Vanessa Paradis ve svěží
romantické komedii.

Attractive young Alex and his sister run
a business that offers truly special services.
They destroy love relationships on demand.
Will they succeed in stopping a marriage
between the beautiful Juliette and a banker
who has incurred her father's displeasure?
Romain Duris and Vanessa Paradis star in
this breezy romantic comedy.

18:30

Kino Čas 9C6

Kak ja provjol etim letom /
Jak jsem dopadl tohle léto

Režie: Alexei Popogrebsky
Russia, 2010, 124 min.

Kdysi významná meteorologická stanice
na opuštěném ostrově v Severním lEDO-
vém oceánu má dva obyvatele – zkušené-
ho drsníka Sergeje a nováčka Pavla. Po-
té, co Pavel obdrží pro Sergeje zcela zdr-
cující soukromou zprávu, se životy obou
mužů navždy změní. Na Berlinale oceně-
né, vizuálně úchvatné existenciální drama
Alexeje Popogrebského, letošního člena
hlavní poroty.

A once important meteorological station
on a deserted island in the Arctic Ocean
has only two inhabitants – experienced
tough guy Sergei, and new recruit Pavel.
After Pavel receives a private radio mes-
sage containing devastating news for
Sergei, the lives of both men will never be
the same. Awarded at the Berlinale,
a visually stunning existential drama by
member of this year's Grand Jury, Alexei
Popogrebsky.

18:30

Malý sál 927

De helaasheid der dingen /
Psanci osudu

Režie: Felix van Groeningen
Belgium, Netherlands, 2009, 108 min.

Dospívající Gunther prožívá ve vesnici
Reetverdegem neuvěřitelně bouřlivé
a zmatené mládí, ovládané piáčkými
kousky a sexuálními eskapádami otce
a strýců. O mnoho let později se dospělý
Gunther, nyní spisovatel, ohlíží zpět za
tímto pohnutým obdobím.

In the village of Reetverdegem a teenage
boy lives through an extremely turbulent
and chaotic youth, dominated by the al-
cohol-fuelled antics and sexual escapades of
his father and uncles. Years later we see
adult Gunther, now a writer, looking back
on this eventful period.

19:00

Divadlo Husovka 9H4

Beyond Ipanema /
Začalo to Ipanemou

Režie: Guto Barra
USA, 2010, 87 min.

Příběh brazilské hudby a jejího úspěchu
od nástupu bossanova a samby až po
dnešek. Pronikavá sonda do latinskoame-
rického myšlení i moderní historie. Ve fil-
mu se strhující hudbou nechybí snad žád-
ná z brazilských a spřátelených hvězd
(David Byrne, Caetano Veloso, Gilberto
Gil, Devendra Banhart, M.I.A., Os Mutan-
tes...)

The story of Brazilian music and its huge
influence, from early bossa nova and the

samba to modern-day genres. An incisive
probe into Latin-American thinking and
modern history, the film contains some
stunning music and features practically all
the Brazilian big names and their like-
minded friends (David Byrne, Caetano
Veloso, Gilberto Gil, Devendra Ban-
hart, M.I.A., Os Mutantes...)

19:00

Espace Dorleans 9E4

Oil City Confidential /
Oil City Confidential

Režie: Julien Temple
United Kingdom, 2009, 106 min.

Dokument o britské rockové kapele 70. let
minulého století Dr. Feelgood je originál-
ním pohledem na sociální a kulturní pro-
středí tehdejší doby. Jedná se o kom-
binaci archivních materiálů s aktuálními
vzpomínkami aktérů. Energický snímek
lze směle zařadit mezi nejlepší britské hu-
dební dokumenty.

A documentary about 1970s British rock
band Dr. Feelgood as an original take on
the social and cultural environment of the
time. The film contains archive footage
and reminiscences from the main players
in an energetic piece which irreverently
takes its place alongside Britain's best
music documentaries.

19:00

Kongresový sál 936

Red Hill / Red Hill

Režie: Patrick Hughes
Australia, 2010, 94 min.

Mladý policista Shane se právě přistěho-
val se svou těhotnou manželkou do mě-
stečka Red Hill. Hned první služební den
v novém městě se ale mění v noční můru.
Do města se vrací nemilosrdný vrah Jim-
my Conway. Temný a zručně natočený th-
riller s vynikající kamerou je debutem Pa-
tricka Hughese.

Young policeman Shane has just moved
to the town of Red Hill with his pregnant
wife. But his first day on the job quickly
becomes a nightmare: a ruthless murderer
named Jimmy Conway is back in town.
This dark and skillfully shot thriller, out-
standing for its camerawork, is Patrick
Hughes's debut feature.

21:30

Kino Čas 9C8

La mujer sin piano /
Žena bez pianina

Režie: Javier Rebollo
Spain, France, 2009, 95 min.

Záznam čtyřiařetací hodin života ničím
nevybočující ženy Rosy, jež se ale
s příchodem noci rozhodne svému nudné-
mu osudu uniknout. Na nádraží potkává
imigranta Radka, kterého ztvářil Jan Bu-
dar. Snímek natočený v pomalém rytmu
vyniká specifickou atmosférou těžící
z důsledné práce s výjimečností obyčejné
chvil. Spoluscenaristka snímku Lola Mayo
je členkou hlavní poroty letošního MFF KV.

A record of 24 hours in the life of Rosa,
a woman trapped in a rut. With the advent
of night, however, she decides to break
loose from her boring life. She meets an
immigrant named Radek at a bus station
and they experience a string of unexpect-
ed events. Shot at a leisurely pace, the
movie stands out for its distinctive atmos-
phere that takes advantage of consistent
focus on the singularity of everyday mo-
ments. The film's co-writer, Lola Mayo, will
sit on this year's main jury at KVIFF.

23:00

Velký sál 91C

L'arnacoeur / (K)lamač srdcí

Režie: Pascal Chaumeil
France, Monaco, 2010, 105 min.

Pohledný mladý muž Alex provozuje se
svou sestrou společnost, jež poskytuje
vskutku speciální služby. Rozbijí partner-
ské vztahy na objednávku. Podarí se jim
překazit chystanou svatbu krásné Juliette
s bankéřem, který se znelbil jejímu otci?
Romain Duris a Vanessa Paradis ve svěží
romantické komedii.

Attractive young Alex and his sister run
a business that offers truly special ser-
vices. They destroy love relationships on
demand. Will they succeed in stopping
a marriage between the beautiful Juliette
and a banker who has incurred her fa-
ther's displeasure? Romain Duris and
Vanessa Paradis star in this breezy ro-
mantic comedy.

LIDÉ, JDĚTE!

Ilona Francková

Čtyři lvi

Může být příprava teroristického útoku k popukání?

Smát se tomu, jak se parta chlapů hlásících se k džihádu chystá s bombou na těle otřást světem bezvěrců, je zvláštní zážitek. **Čtyři lvi**, které režíroval jako svůj debut britský komik Christopher Morris, jsou šíleně srandovní. Tihle **teroristé jsou banda trotlů**, nedokážou se dohodnout ani na tom, co by vlastně měli vyhodit do vzduchu. A častují se těmi **nejbizarnějšími nadávkami** („ochablý velbloudí svěrač“ a další). Na druhou stranu to všechno myslí na-prosto vážně. A tak i když se absurdity stupňují a **černočerný humor se přiostruje**, člověku ten smích trochu mrzne na rtech. ■

Zbyněk Vlasák

Michel Ciment, umění vnímat film

Dokument o legendě filmové kritiky

Světově proslulí režiséři Quentin Tarantino a Wim Wenders se v dokumentu Simone Lainé hlásí k dvaasedmdesátiletému francouzskému **filmovému kritikovi Michelu Cimentovi**. A nenadávají na něj, že jim tuhle vytkl svícen a jinde špatný výběr komparsu, respektují ho. Víc asi nemůže člověk v jeho profesi dosáhnout. Ale Ciment a jeho časopis *Positif* rozhodně **neusínají na vavřínech**. Nebojí se tepat do té části současné kinematografie, která je produkovaná pro peníze, ale ani do kolegů, kteří by kritiky pro své chabé znalosti ani neměli být, případně si recenzi filmu pletou s recenzí jeho scénáře. Ciment dokonce s nadsázkou říká, že by se kritikům měly **udělovat licence**. ■

Iva Přivřelová

Jubal

Westernový Othello s ukázkově mravným hrdinou

Hollywoodský western z roku 1956 doporučuji proto, že ho na plátně v originálním znění hned tak neuvidíte. Pak kvůli tomu, že restaurování jeho **technicolorové kopie** dalo opravdu hodně práce. Dále tu máte možnost vidět mladého Charlese Bronsona. Ale především – othellovskou zápletkou inspirovaný western o žárlivosti, moci a přátelství **potěší fandý žánru**; ostatně režisér Delmer Daves byl na westerny odborník. Hlavní hrdina v podání Glenna Forda je až dojemně čestný chlap a jeho ukázkový charakter testuje jedna krásná žena a jeden zakomplexovaný Jago (mladý Rod Steiger!). V něčem už za těch 54 let film zastaral, ale i to je dnes součástí jeho **kouzla**. ■

Jakub Anděl

Bena

Otec + syn + krásná dívka = drama

Už tak komplikované soužití zdravotníka Amose a jeho mentálně postiženého syna Yurika se ještě víc vychyluje, když doma otec **ukryje ilegální imigrantku**, krásnou Thajku Benu. Těžko definovatelný křehký vztah otce a neznámé dívky snáší Yurik velmi obtížně a atmosféra houstne. **Minimalistické drama** visí na vlásku a kdykoliv se může zhroutit stejně nepředvídatelně, jako jsou nepředvídatelné reakce **postiženého chlapce**. Bena se začíná sama s Yurikem bát, Amos se čím dál víc obává, že Benu bude někdo hledat, a Yurik si s novými poměry v domácnosti neví rady. Stane se **něco tragického**? Nebo se postavy včas rozejdou? Dokáží to? ■

Jaroslav Švelch

Rozjed' to, stoupej a křič

David Byrne, obhájce tance

Vždycky jsem nesnášel doprovodné tanečnický. Takové to skvěle synchronizované a dokonale zbytečné křoví v elastácích, co známe z koncertů Rihanny a spol. Když si **zpívající architekt** David Byrne, kdysi dávno z **Talking Heads**, bral taneční soubor na své poslední turné, řekl, že „tanečníci by neměli vypadat jako tanečníci“. Ti jeho nosí košile a kalhoty, jezdí na kancelářských židlích, válejí sudy, **vykopávají a zakopávají**, jeden druhého nosí, dělají opičky a plavné skoky někam... Jsou při tom ale tak přirození, až je to nadpřirozené. Jistě, ve filmu se dozvíte i něco o Byrnovi, odměřeném jako vždy, ale pro mě byly nejdůležitější koncertní záznamy. Díky nim jsem vzal tanečnický na milost. ■

Kristýna Pleskotová

Dvojitá hodina

Láska je vůl a prachy dělají člověka

Těžko napsat něco k ději a nebyť pak osočována ze „**spoilerů**“. Italský film kombinuje vyšší a nižší žánry tak nečekaně a nenápadně, že vás **okamžitě vcucne** a nemůžete říct ani popel. Začíná to obvykle takto: postava A ženského pohlaví potká postavu B mužského pohlaví. Rozumí si, přitahují se, ovšem ještě **než stačí dojít k AB**, příběh je přerušen. Stane se něco nepravděpodobného. Čas plyne dál. Nadále sledujeme A i B, ale tušíme, že jsou nějak jiní. Především A má pocit, že se stále **děje něco hodně divného**. Ovšem B netuší, že to bude právě a jediné B, kdo se bude divit naposled. Vždycky jde buď o ženskou, prachy nebo o obojí. V roli postavy A krásná Ksenia Rappoport. ■

Projekce:

10. 7. 15:30
Kino Čas

Projekce:

10. 7. 15:30
Kinosál B

Projekce:

9. 7. 10:30
Lázně III

Projekce:

10. 7. 14:00
Městské divadlo

Projekce:

9. 7. 22:00
Divadlo Husovka

Projekce:

10. 7. 17:00
Karlovarské
městské divadlo

lufthansa.com
Evropa od
2.490 Kč*
* Konečná cena za zpáteční let.

A STAR ALLIANCE MEMBER

Objevujte Evropu

za překvapivě nízké ceny

Zúčastněte se do 10. 7. 2010 naší filmové soutěže na www.lufthansa-soutez.cz a vyhraďte některou z mnoha atraktivních výher.

There's no better way to fly.

LAZEŇSKÝ A KONGRESOVÝ HOTEL

Thermal

Karlovy Vary International Film Festival

KARLOVY VARY - CZECH REPUBLIC

SPA & CONGRESS HOTEL

www.thermal.cz

HOTEL ★ LÁZNĚ ★ KONGRESY ★ WELLNESS ★ RELAXACE

LAZEŇSKÝ HOTEL THERMAL
Thermal – F, a.s.
I.P. Pavlova 2001/11, 360 01 Karlovy Vary
Tel.: +420 359 001 111, Fax: +420 359 002 603
www.thermal.cz

DOKUMENT

Když je bolest největší rozkoš

Český dokumentarista David Čálek, spoluautor filmu *Bezesné noci* o tzv. „krizi v České televizi“ či kameraman nejnovějšího snímku Alice Nellis *Mamas & Papas*, přivezl do Varů celovečerní dokument o sadomasochistech. Film *Nebe, peklo*, natočený v produkci HBO, příští měsíc vstoupí na plátna našich kin.

Filip Šebek

■ Kde jste našel své postavy?

Měl jsem obrovské štěstí, tři ze svých hlavních postav jsem našel velmi brzo. Jen s Altirem to bylo trochu dobrodružnější. Po řadě konspiračních telefonátů, v nichž nám udával souřadnice, podle kterých jsme hledali to správné místo, jsme se nakonec sešli v jednom panelákovém bytě v Hájích. Na první pohled mi připadal trochu divnej, navíc říkal, že chodí s koňskou hlavou. Taký si tenkrát vůbec nebyl ji-

stý, zda do toho chce jít. Až po třech měsících se konečně ozval a souhlasil s natáčením. Pochopil, že nechci dělat senzacechtivou reportáž o magorech, kteří se převlíkají do kostýmů. Hlavní motivací pro něj byla možnost vysvětlit lidem věci, které by jemu samotnému v době jeho sexuálního tápání moc pomohly.

■ **Ve filmu říká známý sexuolog Petr Weiss, že vaše téma je vlastně poruchou sexuální preference, se kterou se člověk už narodí.**

Přesně tak. Rád bych svým filmem ukázal, že se tito lidé neob-

líkají do latexu a nebičují se z rozmaru. Jejich stav se vůbec nemusí vnímat jako porucha. Co je vlastně sexuální normalita? A je to, co je v sexu považované za normální, ideální? Stačí se podívat, jaký typ sexuálních idolů prezentují barevné žurnály.

■ **Existuje u nás dostatek kvalitních informací o SM založení?**

Vůbec ne. Dost mě překvapilo, že například sexuolog Petr Weiss neví o lidech, kteří se v rámci svých sexuálních praktik převlíkají za zvířata. Psychiatři se totiž setkávají jen s lidmi, kteří se za nimi odváží jít. Lékařky to je málo zmapované. Lidé, kteří toto založení u sebe objeví a chtějí se dozvědět více, si mohou maximálně sehnat knihu od profesora Vondráčka ze šedesátých let, tím to hasne.

■ **Měl jste tedy se svým filmem tak trochu osvětovou motivaci?**

Tu měl spíše Altair, který na natáčení kývl právě z toho důvodu, aby lidem mohl vysvětlit, že když toto založení u sebe člověk potlačuje, hrozí mu těžké psychické postižení. Když však dodrží pravidla, že ten druhý je dospělý, sexuálně zralý a souhlasí s bitím, může mít harmonický sexuální život.

Zleva: Režisér David Čálek s hlavními postavami svého filmu Terezií, Fronemou, generálním ředitelem HBO ČR Ondřejem Zachem a Altirem.

■ **Jak upřímní byli protagonisti během natáčení?**

Altair a Fronéma byli velmi upřímní hned na začátku. Terezie se mi však otevřela až po roce. Byla v té době těhotná, seděli jsme u ní na chalupě, grilovali a vlastně se loučili se společným natáčením. No a v té chvíli mi najednou začala na rovinu popisovat všechny detaily, až jsem lapal po dechu. Ve filmu jde o zcela klíčový rozhovor, při kterém vydává z batůžku všechny možné propriety a popisuje, co k čemu používá. Já to tušil tak z osminy. Říkala mi například, že během lekce zažívá mnohočetné orgasmy, aniž by se jí někdo dotkl. Jen z té atmosféry mezi ní a „otrokem“. Byl jsem velmi překvapený, že se to může odehrá-

vat v tak nefyzické, téměř duševní rovině.

■ **Ve filmu je záběr z pořadu na Nově, kde před patnácti lety jedna z postav odhalila své založení. Okamžitě následoval vyhazov ze zaměstnání a nenávisť reakce ze strany sousedů a známých. Máte pocit, že je naše společnost v pohledu na SM praktiky tolerantnější než dříve?**

Díky internetu se téma SM mýslím trochu detabuizovalo. Obecně se celosvětově dostalo na obálky barevných časopisů jako sexuální libůstka. Stačí se podívat na image Madonny jako dominy v latexu s bičíkem. Role dominy je už společensky únosná, dalo by se dokonce říci módní. Když ale někdo s touto orientací skutečně žije, jde o něco zcela jiného, než když si na

to jen hraje. Terezie mi říkala, že za ní občas přijdou drsně se tvářící muži s tím, že jsou otroky. Většinou jde o člověka, který se nudí v sexu a chce zkusit něco jiného. Tito lidé však utíkají v půlce první lekce, protože ono to opravdu hodně bolí. To není jen lehké šlehnutí bičíkem. Tito lidé se prostě nedokážou přepnout do stavu, kdy by bolest vnímali jako sexuální stimul. Je to jenom bolí. A to je přesně ten rozdíl.

Nebe, peklo:

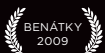
9.7., 12:30
Kinosál B

Foto: KVIFF

Fronéma pracuje jako programátorka, velmi ji zajímá svět lucidních snů a má ráda elektrické šoky do bradavek.

CENA ZA NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON (COLIN FIRTH)

COLIN FIRTH & JULIANNE MOORE

SINGLE MAN

REŽIE TOM FORD

V KINECH OD 15. ČERVENCE 2010
WWW.AEROFILMS.CZ

POLICIE

Radši humoresky než thriller

Strážci kolonád působí silou přítomnosti

Po dobu festivalu se karlovarská kolonáda promění v sudetskou Kalkatu. Vykojené vláčky, koňská spřežení, elektrické rikši a davy spoře oblečených chodců protékají ulicemi. Uprostřed toho všeho vypadají policejní kontaktní a informační hlídky jako ostrůvky klidu.

Jaroslav Švelch

V průběhu festivalu se populace lázeňského města zvýší až o polovinu. Tradice dří, že správní varšti starousedlíci na dobu festivalu utečou na dovolenou. Ti, co přijedou místo nich, jsou často dezorientovaní, intelektuálně narmození a v horším případě společensky unavení. Posledně jmenovaným už často nepomůže ani policie. „Někdy se stává, že podnapilí návštěvníci někde zanechají své batohy nebo kabelky, a když se vrátí, věci už tam nejsou. Bohužel si často nevzpomenou ani na to, kde se to stalo,“ vysvětluje plk. Michal Šavřna, vedoucí územního odboru Karlovy Vary. Během festivalu stoupne drobná kriminalita zhruba o 10 %.

Často to mají na svědomí záporáci, které příslušníci policie označují tajemnými slovy „určité osoby“. Součástí mise kontaktních center je odpuzování těchto osob. Když se ptáme na dramatické příhody, dozvídáme se variaci na raport „Hlásím, že během mé služby se nic zvláštního ne-

Ženy a muži zákona na Divadelním náměstí

stalo.“ Ale právě toto znamená, že hlídka funguje. „Působíme silou své přítomnosti,“ vysvětluje policejní tlumočník Jan Bém. Když se mužů a žen zákona ptáme, jací jsou jejich oblíbení filmové a televizní policisté, padají jména jako četník Cruchot a tituly jako *Četnické humoresky*. Vedle smyslu pro povinnost mají policisté i smysl pro humor.

Po kolonádě krouží i nejdynamičtější jednotka karlovarské městské policie – cyklohlídka. Mají šortky coby součást uniformy, nová kola, na kterých se „nemůže nic rozbít“, a dobře namanávané přesmykače. Jak říká cyklostrážník Roman Hanuška, občas se podaří na kole dohnat „určité osoby“, které právě něco zcizily. Většinou ale lidi volají, až když už je pozdě.

V mobilním kontaktním centru, toho času na Divadelním náměstí, jsou ještě dvě ženy v uniformě: strážnice městské policie Lucie Holtová a hlídkařka Policie Petra Davidková. Mimo jiné podávají vodu dehydrovaným psíkům, popř. informace jejich páníčkům.

Na co se lidi ptají nejvíce? „Kde je Pupp, kde je Thermal, kde jsou záchody, kde zaparkovat, kde je lékárna,“ říká Petra Davidková. Lékárna nejvíce zajímá lidi, které vyčerpal večírek. Ptáme se žen zákona, jak to vlastně je s koupáním rozverných hostů v Teplé. Je důvod, aby se policie znepokojovala? „Kdyby šlo o výtržnictví nebo znečišťování, tak ano,“ žertuje policistka. „Anebo o ohrožování mravní výchovy mládeže. To je nepřijemné.“

K filmu *Opuštění* přijel nejpočetnější doprovod. Herečka Mira Furlan, známá se seriálu *Ztraceni*, je sice na snímku, ale zato se ztratilo dalších deset delegátů. Doktorka Zaoralová se narychlo pokusila doplnit stavy.

Delegaci k filmu *Zůstane to mezi námi* jsme našli podle klobouku.

Milióntá divačka Vejdělkova snímku *Ženy v pokušení*.

Adrian Grenier Jiřímu Bartoškovi: Nechcete si brknout?

JÁ A MOJE VARY

OLGA ŠPÁTOVÁ

režisérka filmu *Oko nad Prahou*

Na festival do Karlových Varů jedu letos posedmé. Při první návštěvě mi bylo šestnáct a poprvé v životě jsem zažila, jaké to je, odcházet z baru úplně ráno. S kamarádem, filmovým distributorem Honzou Jírou, jsme šli po závěrečném večeru po tiché kolonádě, zpívali ptáci a já jsem se cítila dospěle.

Při druhé návštěvě festivalu jsme šli s přáteli městem a potkali režiséra Romana Polaňského. Dojate jsme mu děkovali za jeho *Pianistu*.

Z třetí návštěvy Varů si vzpo-

mínám na obraz Velkého sálu v Thermalu, plného lidí, a nekončící potlesk po projekci *Amélie z Montmartru*. Od té doby rádi děláme s bráchou Jakubem pro své blízké různá vymyšlená překvapení, kterým říkáme „amélieovština“.

Počtvrté na festivalu – vzpomínám na jedno pozdní odpoledne v kavárně Elefant na kolonádě, kde jsme se s mámou zastavily na víno. Postupně si k nám přisedli dirigent Libor Pešek a režisér Jan Němec, oba se svými ženami. Takhle neplánovaná

setkání bývají nejužitečnější a nejradostnější.

Byl to můj pátý festival, kdy jsme s producentem Richardem Němcem jeli uvést náš film *Půjdu, kam chci*. Po projekci jsem volala hrdince filmu, písničkáře Raduže, které se měsíc předtím narodil syn: „Měli jsme plný sál a po filmu dlouhou diskusi.“

Když jsem přijela vloni do Varů po šesté, konalo se promítání pěti krátkých filmů mého táty Jana Špáty, které byly zrestaurované studiem UPP a Soundsquare. Nafukovací stan u Thermalu byl

plný mladých lidí. Nedaleko v řece byl upevněný plakát na tátovu projekci. Byla na něm fotografie staré ženy z filmu *Respiace finem* z roku 1967. Byla to tátova prateta a bydlela na samotě v Orlických horách.

Když ji táta natáčel, asi si ani nepomyslela, že by její krásná, vrásčitá tvář po čtyřiceti letech konkurovala slavným tvářím na plakátech zahraničních filmů. Myslela jsem tenkrát na festivalu na tátu, který s námi už tři roky není, jak se na nás seshora usmívá.

Olga Špátová, *Amélie* z Thermalu.

NA ČERVENÉM TEPICHU

Konečně světlo!

Kde má akreditaci?

Blues o vyprodaných lístcích.

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 45. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 2. 7. do 10. 7. 2010. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Honza Dědek (Hospodářské noviny). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Redakce:** Jakub Anděl, Barbora Baronová, Irena Francková (Premiere.cz), Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Šebek, Jaroslav Švelch, Zbyněk Vlasák. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cólín O'Connor. **Reporters:** Gillian Purves, Will Tizard, Peter Le Couteur. **Překladatelka:** Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.